

1.

RITUALUL SACRIFICIILOR

Arderea de tot

¹ Domnul l-a convocat pe Moise și i-a zis din cortul mărturie:

² „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: «când cineva dintre voi aduce un dar Domnului, să-l aducă din animale: fie din cireadă, fie din turmă să aduceți darul vostru.

Holocaustul de animale mari

³ Dacă darul lui va fi o ardere de tot din animalele mari, să-l aducă de parte bărbătească, fără cusur; să-l aducă la ușa cortului întâlnirii ca să fie bine plăcut înaintea Domnului.

⁴ Să-și pună mâna pe capul victimei și-i va fi primit ca ispășire.

⁵ Să înjunghie vițelul înaintea Domnului; fiii lui Aaron, preoții, să aducă sângele și să stropească de jur împrejur altarul care este la ușa cortului întâlnirii.

⁶ Să jupoaie victima și să o taie în bucăți.

⁷ Fiii lui Aaron, preotul, să pună foc pe altar și să pună lemne pe foc.

⁸ Preoții, fiii lui Aaron, să așeze bucățile, capul și grăsimea, pe lemnele care sunt pe focul care este pe altar.

⁹ Să spele cu apă măruntaiele și picioarele și preotul să ardă toate pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, mireasmă plăcută înaintea Domnului.

Holocaustul de animale mici

¹⁰ Dacă darul lui va fi o ardere de tot din turmă, de miei sau iezi, să-l aducă de parte bărbătească, fără cusur.

¹¹ Să-l înjunghie într-o parte a altarului, spre nord, înaintea Domnului; fiii lui Aaron, preoții, să stropească cu sângele lui altarul de jur împrejur.

¹² Să-l taie în bucăți și preotul să le pună, împreună cu capul și grăsimea, pe lemnele care sunt pe focul care este pe altar.

¹³ Să spele cu apă măruntaiele și picioarele și preotul să le aducă pe toate și să le ardă pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, mireasmă plăcută înaintea Domnului.

Holocaustul de păsări

¹⁴ Dacă darul adus Domnului va fi o ardere de tot din păsări, să aducă darul său din turturele sau din pui de porumbel.

¹⁵ Preotul s-o aducă pe altar; să-i rupă capul și s-o ardă pe altar, iar sângele ei să se scurgă pe peretele altarului.

¹⁶ Să i se scoată gușa cu penele ei și s-o arunce lângă altar, spre răsărit, în locul [unde se strânge] cenușa.

¹⁷ Să-i frângă aripile, fără să le dezlipească; preotul s-o ardă pe altar, pe lemnele care sunt pe foc. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, mireasmă plăcută înaintea Domnului.

2.

Ofrandele

¹ Când cineva va aduce Domnului ca dar o ofrandă, darul lui să fie din făină aleasă: să toarne untdelemn peste ea și să pună peste ea tămâie.

² S-o aducă fiilor lui Aaron, preoții; preotul să ia un pumn plin din această făină aleasă cu untdelemnul ei, împreună cu toată tămâia, și s-o ardă pe altar ca memorial. Este jertfă mistuită de foc, mireasmă plăcută înaintea Domnului.

³ Ce va rămâne din ofrandă să fie pentru Aaron și fiii lui; acesta este un lucru preasfânt între jertfele mistuite de foc [aduse] Domnului.

⁴ Când aduci ca dar o ofrandă coaptă în cuptor, [să aduci] turte nedospite din făină aleasă frământate cu untdelemn și plăcinte nedospite unse cu untdelemn.

⁵ Dacă darul tău este o ofrandă coaptă în tigaie, să fie [din] făină aleasă, nedospită și frământată cu untdelemn.

⁶ S-o frângi în bucăți și să torni untdelemn pe ea; aceasta este o ofrandă.

⁷ Dacă darul tău este ofrandă pe grătar, să fie făcută din făină aleasă cu untdelemn.

⁸ Să aduci Domnului ofranda care a fost făcută din acestea. Să o aduci preotului și el să o ducă la altar.

⁹ Preotul va lua din ofrandă partea de memorial și o va arde pe altar. Este jertfă mistuită de foc, mireasmă plăcută înaintea Domnului.

¹⁰ Ce va rămâne din ofrandă să fie pentru Aaron și fiii lui; acesta este un lucru preasfânt între jertfele mistuite de foc [aduse] Domnului.

¹¹ Nicio ofrandă pe care o veți aduce Domnului să nu fie făcută cu aluat pentru că tot ceea ce este dospit și toată mierea nu pot fi arse în foc pentru Domnul.

¹² Să aduceți primele roade ca dar Domnului, dar să nu fie aduse pe altar ca jertfă de bună mireasmă.

¹³ Orice dar al tău [adus] ca ofrandă să-l presari cu sare: să nu lipsească sarea alianței Dumnezeuului tău de pe ofranda ta. Să pui sare pe toate darurile tale.

¹⁴ Dacă vei aduce Domnului ca ofrandă primele roade, să aduci spice prăjite la foc și boabe proaspete pisate: să aduci ofranda primelor tale roade.

¹⁵ Să torni untdelemn pe ea și să presari pe ea tămâie. Aceasta este o ofrandă.

¹⁶ Preotul să ardă ca memorial [o parte] din boabele pisate și din untdelemn cu toată tămâia. Acesta este o jertfă prin foc [adusă] Domnului.

3.

Jertfele de împăcare

¹ Dacă cineva va aduce Domnului dar ca jertfă de împăcare, dacă va aduce dintre animalele mari, să aducă fie parte bărbătească, fie parte femească, fără cusur. Să-l aducă înaintea Domnului.

² Să pună mâna pe capul darului, să-l înjunghie la ușa cortului întâlnirii și fiii lui Aaron, preoții, să stropească cu sângele altarul de jur împrejur.

³ Să aducă din jertfa de împăcare jertfă prin foc Domnului: grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea de pe măruntaie,

⁴ cei doi rinichi și grăsimea de pe ei și de pe coapse, și lobul ficatului pe care-l va dezlipi de deasupra rinichilor.

⁵ Fiii lui Aaron să le ardă pe altar deasupra arderii de tot care este pe lemnele care sunt pe foc. Este jertfă mistuită de foc, mireasmă plăcută înaintea Domnului.

⁶ Dacă darul pe care-l aduce Domnului ca jertfă de împăcare este din animalele mici, să fie adus sau de parte bărbătească sau de parte femească, fără cusur.

⁷ Dacă va aduce ca dar un miel, să-l aducă înaintea Domnului.

⁸ Să pună mâna pe capul darului, să-l înjunghie înaintea cortului întâlnirii și fiii lui Aaron să stropească cu sângele lui altarul de jur împrejur.

⁹ Să aducă din jertfa de împăcare jertfă prin foc Domnului: grăsimea lui, adică coada întreagă desprinzând-o chiar de la capătul spinării, grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea de pe măruntaie,

¹⁰ cei doi rinichi și grăsimea de pe ei și de pe coapse și lobul ficatului pe care-l va dezlipi de deasupra rinichilor.

¹¹ Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este o jertfă de mâncare mistuită de foc înaintea Domnului.

¹² Dacă va aduce ca dar un ied, să-l aducă înaintea Domnului.

¹³ Să pună mâna pe capul darului, să-l înjunghie înaintea cortului întâlnirii și fiii lui Aaron să stropească cu sângele lui altarul de jur împrejur.

¹⁴ Să aducă din el darul său jertfă mistuită prin foc Domnului: Apoi din ea, să aducă drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea de pe măruntaie,

¹⁵ cei doi rinichi și grăsimea de pe ei și de pe coapse și lobul ficatului pe care-l va dezlipi de deasupra rinichilor.

¹⁶ Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este o jertfă de mâncare mistuită de foc înaintea Domnului, mireasmă plăcută. Toată grăsimea este a Domnului.

¹⁷ Aceasta este o lege veșnică pentru urmașii voștri în toate locurile unde veți locui: să nu mâncați nici grăsime, nici sânge.

4.

Jertfele pentru păcat

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise:

² „Vorbește fiilor lui Israel: «Când va păcătui cineva din neștiință împotriva vreuneia dintre poruncile Domnului și va face ceea ce nu se cuvine călcând vreuna dintre ele;

Pentru păcatul preotului

³ Dacă a păcătuیت preotul care a primit ungerea aducând vina asupra poporului, să aducă Domnului pentru păcatul său pe care l-a săvârșit un vițel fără cusur ca jertfă pentru păcat.

⁴ Să aducă vițelul la ușa cortului întâlnirii înaintea Domnului, să-și pună mâna pe capul vițelului și să-l înjunghie înaintea Domnului.

⁵ Preotul, care a primit ungerea, să ia din sângele vițelului și să-l aducă la cortul întâlnirii.

⁶ Să-și înmoaie degetul în sânge și să stropească cu sânge de șapte ori înaintea Domnului spre perdeaua sanctuarului.

⁷ Apoi preotul să pună din sânge pe coarnele altarului pentru tămâia plăcut-mirositoare, care este înaintea Domnului în cortul întâlnirii; iar tot celălalt sânge al vițelului să-l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot care este la ușa cortului întâlnirii.

⁸ Să ia toată grăsimea vițelului jertfei pentru păcat: grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea de pe ele,

⁹ cei doi rinichi și grăsimea de pe ei și de pe coapse, și lobul ficatului pe care-l va dezlipi de deasupra rinichilor,

¹⁰ cum se iau de la boul jertfei de împăcare. Preotul să le ardă pe altarul pentru arderile de tot.

¹¹ Pielea vițelului, toată carnea lui, capul, picioarele, măruntaiele și excrementele lui,

¹² tot vițelul să-l scoată afară din tabără, într-un loc curat unde se varsă cenușa, și să-l ardă pe lemnele care sunt pe foc; să fie ars pe locul unde se varsă cenușa.

Pentru păcatul comunității

¹³ Dacă toată adunarea lui Israel a păcătuیت din greșeală și lucrul acesta a fost ascuns din ochii adunării, călcând vreuna din

poruncile Domnului, făcând ceea ce nu se cuvine, [adunarea] este vinovată.

¹⁴ Când s-a aflat păcatul săvârșit împotriva [comunității], adunarea să aducă un vițel ca jertfă pentru păcat. Să-l aducă înaintea cortului întâlnirii.

¹⁵ Bătrânii adunării să-și impună mâinile pe capul vițelului înaintea Domnului și să înjunghie vițelul înaintea Domnului.

¹⁶ Preotul care a primit ungerea să aducă din sângele vițelului la cortul întâlnirii;

¹⁷ Să-și înmoaie degetul în sânge și să stropească cu sânge de șapte ori înaintea Domnului spre perdea.

¹⁸ Apoi preotul să pună din sânge pe coarnele altarului care este înaintea Domnului în cortul întâlnirii; iar tot celălalt sânge al vițelului să-l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot [altar] care este la ușa cortului întâlnirii.

¹⁹ Să ia toată grăsimea din el și s-o ardă pe altar.

²⁰ Să facă cu vițelul acesta așa cum se face cu vițelul jertfei pentru păcat. Așa să facă cu el. Preotul să facă ispășire pentru ei și le va fi iertat [păcatul].

²¹ Să scoată vițelul afară din tabără și să-l ardă așa cum s-a ars primul vițel. Aceasta este o jertfă pentru păcatul comunității.

Pentru un conducător

²² Dacă un conducător a păcătuیت călcând vreuna dintre poruncile Domnului Dumnezeuului său, făcând ceea ce nu se cuvine din neștiință, este vinovat.

²³ Când i se face cunoscut păcatul pe care l-a săvârșit, să aducă darul său un țap fără cusur.

²⁴ Să-și pună mâna pe capul țapului și să-l înjunghie în locul unde se înjunghie arderile de tot înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă pentru păcat.

²⁵ Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei pentru păcat, să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar celălalt sânge să-l verse la baza altarului pentru arderile de tot.

²⁶ Să ardă toată grăsimea pe altar așa cum a ars grăsimea jertfei de împăcare. Preotul să facă ispășire pentru el, pentru păcatul lui, și-i va fi iertat.

Pentru un om din comunitate

²⁷ Dacă cineva din popor a păcătuیت din neștiință călcând vreuna din poruncile Domnului, făcând ceea ce nu se cuvine, [acesta] este vinovat,

²⁸ Când i se face cunoscut păcatul pe care l-a săvârșit, să aducă darul său o capră fără cusur pentru păcatul pe care l-a săvârșit.

²⁹ Să-și pună mâna pe capul jertfei pentru păcat și să înjunghie jertfa pentru păcat în locul [unde se aduc] arderile de tot.

³⁰ Preotul să ia cu degetul din sângele ei și să ungă coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celălalt sânge să-l verse la baza altarului.

³¹ Preotul să ia toată grăsimea cum se ia grăsimea de la jertfa de împăcare și s-o ardă pe altar ca mireasmă plăcută Domnului. Preotul să facă ispășire pentru el și-i va fi iertat.

³² Dacă darul jertfei pentru păcat este un miel, să-l aducă de parte femeiască fără cusur.

³³ Să-și pună mâna pe capul jertfei pentru păcat și s-o înjunghie ca jertfă pentru păcat în locul unde se înjunghie arderile de tot.

³⁴ Preotul să ia cu degetul din sângele jertfei pentru păcat și să ungă coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celălalt sânge să-l verse la baza altarului.

³⁵ Să ia toată grăsimea, așa cum se ia grăsimea mielului jertfei pentru împăcare, și preotul s-o ardă pe altar împreună cu jertfele aduse prin foc Domnului. Preotul să facă ispășire pentru păcatul pe care l-a săvârșit și-i va fi iertat.

Diferite jertfe pentru păcat

- ¹ Când cineva a păcătuît – a ascultat un jurământ ca martor sau a văzut sau a știut și nu a relatat – își va purta vinovăția.
- ² sau când cineva se va atinge de orice lucru necurat: sau de cadavrul unui animal sălbatic impur, sau de cadavrul unui animal domestic impur, sau de cadavrul unei reptile necurate, și-i va fi ascuns, va fi și el impur și vinovat;
- ³ sau când cineva atinge impuritatea unui om - oricare ar fi impuritatea care-l face impur - și-i va fi ascunsă, când el va afla, va fi vinovat;
- ⁴ sau când cineva jură cu buzele sale la repezeală, fie să facă rău, fie să facă bine - în orice jurământ pe care omul îl face la repezeală - și-i va fi ascuns, când el află, este vinovat pentru fiecare dintre ele.
- ⁵ Deci, când cineva se va face vinovat în unul dintre aceste [cazuri], să mărturisească ceea ce a păcătuît.
- ⁶ Să aducă Domnului jertfă pentru vinovăția lui datorită păcatului pe care l-a săvârșit, partea femeiască din turmă, fie oaie, fie capră, și preotul să facă ispășire pentru el, pentru păcatul său.

Jertfa pentru păcat a unui om sărac

- ⁷ Dacă nu poate să aducă o oaie, să aducă jertfă pentru vinovăția sa din cauza păcatului două turturele sau doi pui de porumbel: unul ca jertfă de ispășire, iar celălalt ca ardere de tot.
- ⁸ Să le aducă la preot și să ofere mai întâi ce este pentru jertfa pentru păcat. Să-i frângă capul din față spre ceafă, fără să-l desprindă.
- ⁹ Să stropească cu sângele jertfei pentru păcat peretele altarului, iar sângele rămas să-l toarne la baza altarului. Aceasta este o jertfă pentru păcat.
- ¹⁰ Cealaltă s-o ofere ca ardere de tot, după lege. Preotul să facă ispășire pentru păcatul pe care l-a săvârșit și-i va fi iertat.
- ¹¹ Dacă nu va putea să aducă nici două turturele sau doi pui de porumbel, să aducă darul său ca jertfă pentru păcat a zecea parte dintr-o efă de făină aleasă. Să nu pună pe ea untdelemn și să nu adauge tămâie, căci aceasta este o jertfă pentru păcat.
- ¹² Să o aducă la preot și preotul să ia din ea un pumn plin ca memorial și s-o ardă pe altar ca jertfă adusă prin foc Domnului. Aceasta este o jertfă pentru păcat.
- ¹³ Preotul va face ispășire pentru păcatul pe care l-a săvârșit în unul dintre aceste [cazuri] și i se va ierta. [Restul de făină] va fi al preotului, ca la ofrandă.

Jertfele de reparație

- ¹⁴ Domnul i-a vorbit lui Moise:
- ¹⁵ „Când cineva face un sacrilegiu păcătuind din neștiință împotriva lucrurilor consacrate Domnului, să aducă Domnului jertfă pentru vinovăție un berbec fără cusur din turmă, după aprecierea ta, valorând câțiva sicli de argint, după ciclul sanctuarului.
- ¹⁶ Să repare ceea ce a păcătuît împotriva sanctuarului și să adauge a cincea parte și să o dea preotului. Preotul să facă ispășire pentru el cu berbecul jertfei pentru vinovăție și i se va ierta.
- ¹⁷ Când cineva păcătuiește încalcând vreuna din poruncile Domnului – ceea ce nu trebuie să facă – și nu știa, se va face vinovat și-și va purta vina,
- ¹⁸ să aducă la preot un berbec fără cusur din turmă după aprecierea ta. Preotul să facă ispășire pentru el, pentru greșeala pe care a făcut-o fără să știe, și i se va ierta.
- ¹⁹ Aceasta este o jertfă pentru vinovăție. El s-a făcut vinovat înaintea Domnului.
- ²⁰ Domnul i-a spus lui Moise:
- ²¹ Când cineva face un sacrilegiu împotriva Domnului mințindu-l pe aproapele său cu privire la un obiect primit spre păstrare - fie o garanție, fie furat sau obținut prin violență asupra aproapelui său -

- ²² fie găsimd un lucru pierdut și minșind și jurând strâmb cu privire la tot ce face omul păcătuid prin acestea,
- ²³ când a păcătuit și s-a făcut vinovat, să dea înapoi lucrul furat sau obșinut prin violență sau încredințat lui sau lucrul pierdut pe care l-a găsit,
- ²⁴ sau orice lucru pentru care a jurat strâmb, să-l dea înapoi în întregime și să adauge a cincea parte la ceea ce era al lui și să să-l dea în ziua jertfei pentru vinovăție.
- ²⁵ Să aducă la preot jertfă Domnului pentru vinovăție un berbec din turmă fără cusur, după aprecierea ta.
- ²⁶ Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului și i se va ierta orice ar fi comis făcându-se vinovat.

6.

PREOȚIA ȘI SACRIFICIILE

Arderea de tot

- ¹ Domnul i-a vorbit lui Moise:
- ² „Poruncește-i lui Aaron și fiilor săi: „Aceasta este legea arderii de tot: arderea de tot să rămână pe vatra altarului toată noaptea până dimineața și focul de pe altar să fie ținut aprins.
- ³ Preotul să îmbrace haina lui de in și să-și pună pantalonii pe trup; să ridice cenușa care a rămas pe altar de la focul arderii de tot și s-o verse lângă altar.
- ⁴ Să se dezbrace de veșmintele lui și să se îmbrace cu alte veșminte ca să scoată cenușa afară din tabără, într-un loc curat.
- ⁵ Focul să ardă pe altar și să nu se stingă deloc: preotul să ardă în fiecare dimineață lemne pe altar, să așeze arderea de tot pe ele și să ardă deasupra grăsimii jertfelor de împăcare.
- ⁶ Focul să ardă mereu pe altar și să nu se stingă.

Ofrandele

- ⁷ „Aceasta este legea ofrandei: să o aducă fiii lui Aaron înaintea Domnului, în fața altarului.
- ⁸ Să ia un pumn din făina cea aleasă a ofrandei și din untdelemn și toată tămâia pentru ofrandă și s-o ardă pe altar ca mireasmă plăcută: este un memorial pentru Domnul.
- ⁹ Ceea ce va rămâne din ea să o mănânce Aaron și fiii lui; s-o mănânce ca pâine nedospită într-un loc sacru; în curtea cortului întâlnirii s-o mănânce.
- ¹⁰ Să nu o coacă cu aluat. Aceasta este partea pe care le-am dat-o din jertfele mele prin foc. Ea este un lucru preasfânt ca jertfa pentru păcat și ca jertfa pentru vinovăție.
- ¹¹ Orice bărbat dintre fiii lui Aaron să mănânce din ea. Aceasta este o lege veșnică din generație în generație cât privește jertfele prin foc oferite Domnului. Oricine se va atinge de ele va fi sfințit”.

Ofranda preotului

- ¹² Domnul i-a spus lui Moise:
- ¹³ „Iată darul pe care îl vor aduce Domnului Aaron și fiii lui în ziua în care vor fi unși: a zecea parte dintr-o efă de făină aleasă, ca ofrandă pentru totdeauna: jumătate dimineața și jumătate seara.
- ¹⁴ Să fie făcută în tigiaie cu untdelemn și s-o aduci frământată: să aduci ofranda coaptă și tăiată în bucăți, ca mireasmă plăcută Domnului.

¹⁵ Preotul uns în locul lui dintre fiii săi să aducă [ofranda]. Aceasta este o lege veșnică: să fie arsă în întregime pentru Domnul.

¹⁶ Orice ofrandă a unui preot să fie arsă în întregime: să nu se mănânce!”.

Jertfa pentru păcat

¹⁷ Domnul i-a spus lui Moise:

¹⁸ „Spune-i lui Aaron și fiilor lui: „Aceasta este legea jertfei pentru păcat: în locul unde se înjunghie arderea de tot să fie înjunghiată și jertfa pentru păcat: înaintea Domnului. Aceasta este un lucru preasfânt.

¹⁹ Preotul care va aduce jertfa pentru păcat, acela s-o mănânce. Să fie mâncată într-un loc sfânt, în curtea cortului întâlnirii.

²⁰ Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfințit. Dacă sângele ei va stropi vreo haină, haina stropită să fie spălată într-un loc sfânt.

²¹ Vasul de argilă în care se va fierbe să se spargă; dacă s-a fiert într-un vas de bronz, vasul să fie curățat și clătit cu apă.

²² Orice bărbat care face parte dintre preoți poate să o mănânce: aceasta este un lucru preasfânt.

²³ Dar orice jertfă pentru păcat din al cărei sânge s-a adus în cortul întâlnirii spre a face ispășire în sanctuar, să nu se mănânce, ci să fie arsă în foc”.

7.

Jertfa pentru vinovăție

¹ Aceasta este legea jertfei pentru vinovăție: ea este un lucru preasfânt.

² În locul unde ei înjunghie arderea de tot să înjunghie și jertfa pentru vinovăție. Și cu sângele ei să se stropească altarul de jur împrejur.

³ Să i se aducă toată grăsimea: coada și grăsimea care acoperă măruntaiele,

⁴ cei doi rinichi și grăsimea de pe ei și de pe coapse, și lobul ficatului pe care-l va dezlipi de deasupra rinichilor.

⁵ Preotul să le ardă pe altar ca jertfă prin foc pentru Domnul. Aceasta este o jertfă pentru vinovăție.

⁶ Orice bărbat care face parte dintre preoți poate să o mănânce. Să fie mâncată într-un loc sfânt. Aceasta este un lucru preasfânt.

Drepturile preoților

⁷ Așa cum este jertfa pentru păcat, [la fel] este și jertfa pentru vinovăție: este o singură lege pentru ele: să fie a preotului care face ispășirea.

⁸ Preotul care aduce arderea de tot a cuiva să aibă pentru el pielea arderii de tot pe care a adus-o.

⁹ Orice ofrandă coaptă în cuptor, pregătită pe grătar sau în tigaie, să fie a preotului care a adus-o.

¹⁰ Iar orice ofrandă frământată cu untdelemn și uscată să fie a tuturor fiilor lui Aaron, în egală măsură.

Jertfa de împăcare

a) Jertfele de laudă

¹¹ Aceasta este legea jertfei de împăcare care se va aduce Domnului.

¹² Dacă o aduce ca laudă, să aducă, pe lângă jertfa de laudă, turte nedospite frământate cu untdelemn, plăcinte nedospite unse

cu untdelemn și făină aleasă amestecată cu untdelemn în turte frământate cu untdelemn.

¹³ Împreună cu aceste turte, să aducă pentru darul său pâine dospită cu jertfa lui de laudă și de împăcare.

¹⁴ Din toate darurile să aducă unul ca dar ridicat Domnului și să fie a preotului care stropește cu sângele jertfei de împăcare.

¹⁵ Carnea jertfei de laudă și de împăcare să fie mâncată în ziua în care este adusă; să nu rămână nimic din ea până dimineața.

b) *Jertfele votive și de devoțiune*

¹⁶ Dacă cineva aduce o jertfă votivă sau de devoțiune, să mănânce jertfa darului său în ziua când a adus-o; iar ce rămâne din ea să o mănânce a doua zi.

¹⁷ Ceea ce rămâne din carnea jertfei să fie arsă în foc a treia zi.

Reguli generale

¹⁸ Dacă cineva mănâncă din carnea jertfei de împăcare a treia zi, nu va fi acceptat și nu i se va lua în seamă: a devenit impur și cine va mânca din ea va purta vina.

¹⁹ Carnea care a fost atinsă de ceva impur să nu fie mâncată, ci să fie arsă în foc. Cât privește carnea, oricine este curat [poate] să mănânce carnea;

²⁰ dar cel care mănâncă din carnea jertfei de împăcare adusă Domnului și este impur, să fie nimicit din poporul său.

²¹ Și oricine se atinge de ceva impur – fie o impuritatea omenească, fie un animal necurat, fie orice altă impuritate – și mănâncă din carnea jertfei de împăcare adusă Domnului, să fie nimicit din poporul său”.

²² Domnul i-a spus lui Moise:

²³ „Spune-le fiilor lui Israel: „Să nu mâncați grăsime de bou, de oaie sau de capră.

²⁴ Grăsimea unui animal mort sau sfâșiat să fie folosită la orice lucrare, dar de mâncat să nu o mâncați.

²⁵ Căci oricine mănâncă din animalele din care se aduce jertfă prin foc Domnului, cel care mănâncă va fi nimicit din poporul său.

²⁶ Să nu mâncați nici un fel de sânge – nici de pasăre, nici de animal – în nici un loc unde veți locui.

²⁷ Oricine mănâncă vreun fel de sânge, să fie nimicit din poporul său!”.

Partea preoților

²⁸ Domnul i-a spus lui Moise:

²⁹ „Spune-le fiilor lui Israel: „Când cineva aduce Domnului jertfa lui de împăcare, să aducă darul lui Domnului din jertfa lui de împăcare.

³⁰ Să aducă cu mâinile lui jertfele prin foc înaintea Domnului. Să aducă grăsimea cu pieptul: pieptul să-l legene ca dar legănat înaintea Domnului.

³¹ Preotul să ardă grăsimea pe altar, iar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor lui.

³² Să dați preotului spata dreaptă ca dar ridicat din jertfele voastre de împăcare.

³³ Spata aceasta dreaptă să fie partea aceuia dintre fiii lui Aaron care aduce sângele și grăsimea jertfei de împăcare.

³⁴ Căci eu iau pieptul darului legănat și spata darului ridicat din jertfele de împăcare ale fiilor lui Israel și le dau lui Aaron, preotul, și fiilor lui. Este o lege veșnică pentru fiii lui Israel.

Concluzie

³⁵ Aceasta este partea consacrată lui Aaron și partea consacrată fiilor săi din jertfele prin foc aduse Domnului din ziua în care au fost aduși ca să fie preoți pentru Domnul.

³⁶ Acestea le poruncește Domnul fiilor lui Israel să le dea în ziua ungerii lor: este o lege veșnică din generație în generație”.

³⁷ Aceasta este legea arderii de tot, a ofrandei, a jertfei pentru păcat, a jertfei pentru vinovăție, a consacrării și a jertfei de împăcare

³⁸ pe care a dat-o Domnul lui Moise pe muntele Sinai, în ziua în care le-a poruncit fiilor lui Israel să-și aducă darurile înaintea Domnului, în pustiul Sinai.

8.

CONSACRAREA SACERDOTALĂ

Ritul consacrării

¹ Domnul i-a spus lui Moise:

² „Ia-l pe Aaron și pe fiii lui care sunt cu el, veșmintele, untdelemnul pentru ungere, vițelul jertfei pentru păcat, cei doi berbeci și coșul cu azime,

³ și cheamă toată adunarea la ușa cortului întâlnirii”.

⁴ Moise a făcut cum îi poruncise Domnul și comunitatea s-a adunat la ușa cortului întâlnirii.

⁵ Moise a zis adunării: „Iată ceea ce a poruncit Domnul să se facă”.

⁶ Moise i-a adus pe Aaron și pe fiii lui și i-a spălat cu apă.

⁷ A pus tunică pe Aaron, l-a încins cu brâul, l-a îmbrăcat cu mantia și a pus pe el efodul, pe care l-a strâns cu brâul efodului cu care l-a îmbrăcat.

⁸ I-a pus pieptarul și a pus în pieptar *Urim* și *Tummim*.

⁹ I-a pus mitra pe cap, iar pe partea dinainte a mitrei a așezat plăcuța de aur, diadema sfințeniei, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

¹⁰ Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns cortul și toate lucrurile care erau în el, și le-a consacrat.

¹¹ A stropit cu el altarul de șapte ori și a uns altarul și toate instrumentele sale, baia cu piciorul ei, ca să le consacre.

¹² A turnat din untdelemnul pentru ungere pe capul lui Aaron și l-a uns ca să-l consacre.

¹³ Moise i-a adus pe fiii lui Aaron; i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brăiele și le-a legat turbanele, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

¹⁴ A adus vițelul jertfei pentru păcat. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul vițelului jertfei pentru păcat.

¹⁵ Moise l-a luat și l-a înjunghiat. A luat sânge și a uns cu degetul său coarnele altarului de jur împrejur și a purificat altarul; celălalt sânge l-a turnat la baza altarului și l-a consacrat, făcând ispășire pe el.

¹⁶ A luat toată grăsimea de pe măruntaie, lobul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea lor, și Moise le-a ars pe altar

¹⁷ și vițelul, pielea lui, carnea lui și excrementele lui le-a ars în foc în afara taberei, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

¹⁸ A adus berbecul pentru arderea de tot. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul berbecului.

¹⁹ L-au junghiat și Moise a stropit cu sângele altarul de jur împrejur.

²⁰ A tăiat berbecul în bucăți și Moise a ars capul, bucățile și seul.

²¹ A spălat măruntaiele și picioarele cu apă și a ars Moise tot berbecul pe altar: aceasta a fost arderea de tot, o jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului, cum îi poruncise Domnul lui Moise.

²² A adus apoi al doilea berbec, berbecul consacrării. Aaron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul berbecului.

²³ A înjunghiat berbecul și Moise a luat din sângele lui și a pus pe lobul urechii drepte a lui Aaron, pe degetul mare al mâinii lui drepte și pe degetul mare de la piciorul lui drept. ²⁴ I-a adus pe fiii lui Aaron și Moise a pus din sânge pe lobul urechii lor drepte, pe degetul mare al mâinii lor drepte și pe degetul mare al piciorului lor drept. Și a stropit Moise cu sânge altarul de jur

împrejur.

²⁵ A luat grăsimea, coada, toată grăsimea de pe măruntaie, lobul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea lor și spata dreaptă.

²⁶ Din coșul cu azime, care este înaintea Domnului, a luat o turtă nedospită, o turtă de pâine făcută cu untdelemn și o plăcintă și le-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă.

²⁷ Le-a pus pe toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor lui și le-a legănat ca dar legănat înaintea Domnului.

²⁸ Moise le-a luat din mâinile lor și le-a ars pe altar împreună cu arderea de tot; aceasta a fost jertfa de consacrare, jertfă prin foc, mireasmă plăcută pentru Domnul.

²⁹ Moise a luat pieptul berbecului de consacrare și l-a legănat ca dar legănat înaintea Domnului. Aceasta a fost partea lui Moise din berbecul de consacrare, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

³⁰ Moise a luat din untdelemnul pentru ungere și din sângele de pe altar; l-a stropit pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor: și i-a consacrat pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor care erau împreună cu el.

³¹ Moise i-a zis lui Aaron și fiilor lui: „Fierbeți carnea la ușa cortului întâlnirii și acolo s-o mâncați împreună cu pâinea consacrării care este în coș, așa cum v-am poruncit: «Aaron și fiii lui s-o mănânce»».

³² Iar ceea ce rămâne din carne și din pâine să le ardeți în foc.

³³ Să nu ieșiți de la ușa cortului întâlnirii timp de șapte zile până când se vor împlini zilele consacrării voastre; căci consacrarea voastră se împlinește în șapte zile.

³⁴ Ceea ce s-a făcut azi, Domnul poruncește să se facă drept ispășire pentru voi.

³⁵ Să rămâneți timp de șapte zile la ușa cortului întâlnirii, zi și noapte, împlinind slujirea Domnului ca să nu muriți, căci așa mi s-a poruncit”.

³⁶ Aaron și fiii lui au făcut tot ceea ce a poruncit Domnul prin Moise.

9.

¹ În ziua a opta, Moise i-a chemat pe Aaron, pe fiii lui și pe bătrânii lui Israel.

² [Moise] i-zis lui Aaron: „Ia pentru tine un vițel pentru jertfa pentru păcat și un berbec pentru arderea de tot, amândoi fără cusur, și adu-i înaintea Domnului.

³ Spune-le fiilor lui Israel: «Luați un țap pentru jertfa pentru păcat, un vițel și un miel de un an și fără cusur pentru arderea de tot;

⁴ un bou și un berbec pentru jertfa de împăcare ca să-i jertfiți înaintea Domnului, și o ofrandă frământată cu untdelemn, căci azi vi se va arăta Domnul»”.

⁵ Ei au adus înaintea cortului întâlnirii tot ceea ce le poruncise Moise. Toată adunarea s-a apropiat și a stat înaintea Domnului.

⁶ Moise a zis: „Lucrul acesta a poruncit Domnul să-l faceți și vi se va arăta gloria Domnului”.

⁷ Moise i-a zis lui Aaron: „Apropie-te de altar și adu jertfa ta pentru păcat și arderea ta de tot și fă ispășire pentru tine și pentru popor; adu și darul poporului și fă ispășire pentru el, așa cum a poruncit Domnul”.

⁸ Aaron s-a apropiat de altar și a înjunghiat vițelul jertfei pentru păcat, care era pentru el însuși.

⁹ Fiii lui Aaron au adus sângele la el; el și-a înmuiat degetul în sânge și a uns coarnele altarului, iar celălalt sânge l-a turnat la baza altarului.

¹⁰ A ars pe altar grăsimea, rinichii și lobul ficatului de la vițelul jertfei pentru păcat, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.

¹¹ Carnea și pielea le-a ars în foc în afara taberei.

¹² A înjunghiat arderea de tot iar fiii lui Aaron au adus sângele la el și el a stropit altarul de jur împrejur.

¹³ Au adus arderea de tot tăiată în bucăți și capul și le-a ars pe altar.

¹⁴ A spălat măruntaiele și picioarele și le-a ars pe altar împreună cu arderea de tot.

¹⁵ A adus darul poporului: a luat țapul jertfei pentru păcat, care era pentru popor, l-a înjunghiat și l-a adus ca jertfă de ispășire pentru păcat, ca pe cel dintâi.

¹⁶ A adus apoi arderea de tot și a făcut cu ea după lege.

¹⁷ A adus ofranda, a luat o mână din ea și a ars-o pe altar, pe lângă arderea de tot de dimineață.

¹⁸ A înjunghiat apoi boul și berbecul jertfei de împăcare, care este pentru popor, iar fiii lui Aaron au adus sângele la el și a stropit altarul de jur împrejur.

¹⁹ Au adus grăsimea de la bou și de la berbec, coada, ceea ce acoperă rinichii și lobul ficatului care acoperă măruntaiele, răunchii și prapurul ficatului.

²⁰ Au pus grăsimea deasupra piepturilor și a ars grăsimea pe altar.

²¹ Piepturile și spata dreaptă le-a legănat Aaron ca dar legănat înaintea Domnului, așa cum îi poruncise lui Moise.

²² Aaron și-a ridicat mâinile spre popor și l-a binecuvântat. Apoi, după ce a adus jertfa pentru păcat, arderea de tot și jertfa de împăcare, a coborât.

²³ Moise și Aaron au intrat în cortul întâlnirii. Când au ieșit au binecuvântat poporul și gloria Domnului s-a arătat întregului popor.

²⁴ Și a ieșit un foc dinaintea Domnului și a mistuit pe altar arderea de tot și grăsimea. Și tot poporul a văzut; au scos strigăte de bucurie și s-au aruncat cu fața la pământ.

10.

Reguli complementare

a) gravitatea neregularităților

¹ Fiii lui Aaron, Nadab și Abihu, și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea, au pus tămâie pe foc și au adus înaintea Domnului foc străin, lucru pe care nu li-l poruncise.

² Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului.

³ Moise i-a zis lui Aaron: „Aceasta este ceea ce a spus Domnul:

«În cei ce se apropie de mine
voi fi sfințit
și în fața întregului popor
voi fi preamărit»”.

Și Aaron a tăcut.

⁴ Moise i-a chemat pe Mișael și Elțafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron și le-a zis: „Veniți și luați-i pe frații voștri din sanctuar și duceți-i afară din tabără”.

⁵ Ei au venit și i-au dus afară din tabără, îmbrăcați în tunicile lor, cum le zisese Moise.

Reguli de doliu pentru preoți

⁶ Moise i-a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi: „Să nu vă descoperiți capetele și să nu vă rupeți hainele ca să nu muriți și să nu se mânia [Domnul] împotriva întregii adunări, ci frații voștri, toată casa lui Israel, să plângă nenorocirea care a venit de la Domnul.

⁷ De la ușa cortului întâlnirii să nu ieșiți ca să nu muriți; căci untdelemnul ungerii Domnului este peste voi”. Ei au făcut cum le-a spus Moise.

Interdicția folosirii vinului

⁸ Domnul i-a vorbit lui Aaron:

⁹ „Vin și băutură tare să nu bei nici tu, nici fiii tăi care sunt cu tine când veți intra în cortul întâlnirii ca să nu muriți: aceasta este o lege veșnică din generație în generație

¹⁰ ca să deosebiți între ceea ce este sfânt și ce nu este sfânt, între ceea ce este impur și ceea ce este pur,

¹¹ și să-i învățați pe fiii lui Israel toate hotărârile pe care vi li le-a spus Domnul prin Moise.

Partea preoților din jertfe

¹² Moise i-a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, fiii lui care rămăseseră: „Luați ofranda rămasă din jertfele prin foc aduse Domnului și mâncați-o nedospită lângă altar, căci este un lucru preasfânt.

¹³ S-o mâncați într-un loc sfânt; aceasta este partea ta și partea fiilor tăi din jertfele prin foc aduse Domnului, căci așa mi-a fost poruncit.

¹⁴ Pieptul darului legănat și spata darului ridicat să le mâncați într-un loc pur tu și fiii tăi și fiicele tale care sunt cu tine întrucât le-am dat ca parte pentru tine și pentru fiii tăi din jertfele de împăcare ale fiilor lui Israel.

¹⁵ Spata darului ridicat și pieptul darului legănat împreună cu jertfele de grăsime oferite prin foc să le aducă legămate ca dar legănat Domnului ca să fie pentru tine și pentru fiii tăi care sunt cu tine. Este hotărâre veșnică după cum a poruncit Domnul.

Reguli speciale cu privire la jertfa pentru păcat

¹⁶ Moise a căutat țapul jertfei pentru păcat: și, iată că fusese ars. Atunci s-a mâniat pe Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron care rămăseseră și a zis:

¹⁷ „Pentru ce nu ați mâncat jertfa pentru păcat într-un loc sfânt? Ea este un lucru preasfânt și [Domnul] v-a dat-o ca să purtați vinovăția adunării și să faceți ispășire pentru ea înaintea Domnului.

¹⁸ Iată că sângele jertfei n-a fost adus înăuntrul sanctuarului. Trebuia s-o mâncați în sanctuar, așa cum am poruncit”.

¹⁹ Aaron i-a zis lui Moise: „Iată, ei au adus azi jertfa lor pentru păcat și arderea lor de tot înaintea Domnului; și, după cele întâmplante mie, dacă aș fi mâncat azi jertfa pentru păcat, ar fi fost bine oare înaintea Domnului?”.

²⁰ Moise a auzit și a fost plăcut în ochii săi [lucrul acesta].

11.

REGULI REFERITOARE LA PUR ȘI IMPUR

Animale pure și impure

a) animale terestre

¹ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron zicându-le:

² „Spuneți fiilor lui Israel: „Acestea sunt viețuitoarele pe care să le mâncați dintre toate animalele care sunt pe pământ.

³ Orice animal care are copita despicată, care are copita despărțită în două și rumegătoare.

⁴ Dar dintre cele care rumegă sau care au copita despicată, pe acestea să nu le mâncați: cămila, pentru că rumegă, dar nu are copita despicată: ea este impură pentru voi.

⁵ Să nu mâncați șafanul, care rumegă, dar n-are copita despicată: este impur pentru voi.

⁶ Să nu mâncați iepurele care rumegă, dar n-are copita despicată: este impur pentru voi.

⁷ Să nu mâncați porcul, care are copita despicată și despărțită în două, dar de rumegat nu rumegă: este impur pentru voi.

⁸ Să nu mâncați din carnea lor și să nu vă atingeți de cadavrele lor: sunt impure pentru voi.

b) *animale acvatice*

- ⁹ Acestea puteţi să le mâncaţi dintre toate care sunt în apă: să mâncaţi toate care au aripioare înotătoare şi solzi şi care sunt în ape, mări şi râuri.
- ¹⁰ Dar toate care nu au aripioare înotătoare şi solzi în ape sau râuri dintre toate cele care mişună în ape şi dintre toate vieţuitoarele care sunt în ape să fie abominabile pentru voi.
- ¹¹ Să fie abominabile pentru voi: din carnea lor să nu mâncaţi şi cadavrele lor să le detestaţi.
- ¹² Toate care nu au aripioare înotătoare şi solzi în ape, să fie abominabile pentru voi.

c) *păsările*

- ¹³ Acestea să le detestaţi dintre păsări şi să nu le mâncaţi. Sunt abominabile: vulturul, zăganul, vulturul pleşuv.
- ¹⁴ gaia, uliul şi specia lor;
- ¹⁵ corbul şi specia lui;
- ¹⁶ struţul, cucuveaua, pescăruşul, şoimul şi specia lui;
- ¹⁷ bufniţa, eretele şi ibisul;
- ¹⁸ lebăda, pelicanul şi vulturul hoitar;
- ¹⁹ barza, băţlanul şi specia lui, pupăza şi liliacul.

d) *insecte*

- ²⁰ Toate insectele înaripate care merg pe patru [picioare] să fie abominabile pentru voi.
- ²¹ Dar, acestea să le mâncaţi dintre toate insectele care zboară şi care merg pe patru [picioare], care au fluierul picioarelor de dinapoi mai lungi ca să poată sări cu ele pe pământ.
- ²² Acestea să le mâncaţi dintre ele: lăcusta şi specia ei; solamul şi specia lui, hargolul şi specia lui şi hagabul şi specia lui.
- ²³ Toate celelalte insecte înaripate care au patru picioare, să fie abominabile pentru voi.

Norme generale

- ²⁴ Ele vă vor face impuri: oricine se va atinge de cadavrele lor, va fi impur până seara.
- ²⁵ Şi oricine poartă cadavrele lor să-şi spele hainele şi va fi impur până seara.
- ²⁶ Toate animalele care au copita despicaţă, dar nu au copita despărţită şi nu rumegă, sunt impure pentru voi: oricine se atinge de ele va fi impur.
- ²⁷ Toate animalele care merg pe labe între toate vietăţile care merg pe patru picioare sunt impure pentru voi: oricine se atinge de cadavrele lor, este impur până seara.
- ²⁸ Oricine poartă cadavrele lor să-şi spele hainele şi va fi impur până seara. Ele sunt impure pentru voi.

e) *animale târătoare*

- ²⁹ Dintre târătoarele care se târăsc pe pământ, acestea sunt pentru voi impure: cârţiţa, şoarecele şi şopârta şi speciile lor;
- ³⁰ guşterul, ariciul, salamandra, melcul şi cameleonul.
- ³¹ Acestea sunt târătoarele care vă fac impuri: oricine se va atinge de ele când sunt moarte, este impur până seara.
- ³² Orice lucru peste care cade ceva din ele după ce au murit, va fi impur: orice vas de lemn sau haină sau piele sau sac; orice vas cu care se lucrează, să se pună în apă şi să fie impur până seara; după aceea va fi pur.
- ³³ Tot ce este într-un vas de pământ în care cade ceva din ele, este impur şi [vasul] să-l spargeţi.
- ³⁴ Orice hrană care se mănâncă peste care cade apă, este impur; şi orice băutură care se bea cu orice [astfel de] vas, este impură.

- ³⁵ Orice lucru pe care cade ceva din cadavrele lor, este impur: cuptorul și vatra să fie dărâmate: ele sunt impure și impure să fie și pentru voi.
- ³⁶ Dar izvoarele și fântânile, rezervoare de apă, rămân curate. Însă oricine se atinge de cadavrele lor, este impur.
- ³⁷ Dacă ceva din cadavrele lor cade pe orice sămânță care este pentru semănat, ea rămâne curată.
- ³⁸ Dar dacă a fost pusă apă pe sămânță și cade pe ea ceva din cadavrele lor, este impură pentru voi.
- ³⁹ Dacă moare unul din animalele [crescute] pentru hrană, oricine se atinge de cadavrul lui, este impur până seara;
- ⁴⁰ oricine mănâncă din cadavrul lui, să-și spele hainele și este impur până seara; oricine poartă cadavrul lui, să-și spele hainele și este impur până seara.
- ⁴¹ Orice târătoare care se târăște pe pământ este abominabilă: să nu fie mâncată.
- ⁴² Orice merge pe pânțe și orice merge pe patru sau mai multe picioare și orice târătoare care se târăște pe pământ, să nu le mâncați căci sunt abominabile pentru voi.
- ⁴³ Să nu vă contaminați cu nici o târătoare și să nu vă întinați cu ele devenind impuri.
- ⁴⁴ Căci eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru; sfințiți-vă și fiți sfinți, căci eu sunt sfânt; să nu vă contaminați cu nici o târătoare care se târăște pe pământ.
- ⁴⁵ Căci Eu sunt Domnul care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeuul vostru și să fiți sfinți, căci eu sunt sfânt.

Concluzii

- ⁴⁶ Aceasta este legea cu privire la animale, la păsări și la toate viețuitoarele care mișună în ape și la toate vietățile care se târăsc pe pământ,
- ⁴⁷ ca să faceți deosebire între ce este impur și ce este pur, între animalele care se pot mânca și animalele care nu se pot mânca.

12.

Curățirea femeilor după naștere

- ¹ Domnul i-a vorbit lui Moise:
- ² „Spune-le fiilor lui Israel: „Când o femeie va rămâne însărcinată și va naște un băiat, este impură timp de șapte zile; este impură ca în timpul ciclului ei.
- ³ În ziua a opta, [copilul] să fie tăiat împrejur.
- ⁴ [Femeia] să rămână treizeci și trei de zile ca să se curețe de sângele ei; să nu se atingă de niciun lucru sfânt și să nu intre în sanctuar până se vor împlini zilele curățirii ei.
- ⁵ Dacă naște o fată, este impură timp de două săptămâni, ca în timpul ciclului; să rămână șaiszeci și șase de zile ca să se curețe de sângele ei.
- ⁶ Când se vor împlini zilele curățirii ei, pentru băiat sau pentru fată, să aducă la preot, la ușa cortului întâlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot și un pui de porumbel sau o turturea pentru jertfa pentru păcat.
- ⁷ [Preotul] să le aducă înaintea Domnului și să facă ispășire pentru ea și ea va fi purificată de scurgerea sângelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naște un băiat sau o fată.
- ⁸ Dacă nu poate să aducă un miel, să ia două turturele sau doi pui de porumbel: unul pentru arderea de tot și celălalt pentru jertfa pentru păcat. Preotul să facă ispășire pentru ea și va fi curată”.

LEGI REFERITOARE LA UNELE BOLI DE PIELE

a) *Tumoare, umflături și eczeme*

¹ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron:

² „Când un om va avea pe pielea trupului o umflătură, o eczemă sau o pată intensă sau va avea pe trupul său o rană ca de lepră, să fie dus la Aaron, preotul, sau la unul dintre fiii săi, care sunt preoți.

³ Preotul să vadă rana pe pielea trupului și dacă părul din rană a devenit alb și rana pare mai adâncă decât pielea trupului, este rană de lepră: preotul să-l vadă și să-l declare impur.

⁴ Dacă pata intensă pe pielea trupului este albă și nu pare mai adâncă decât pielea și părul nu a devenit alb, atunci preotul să-l izoleze [pe cel cu] rana timp de șapte zile.

⁵ În ziua a șaptea să-l vadă preotul: dacă în ochii lui rana stă pe loc și rana pe piele nu s-a întins, preotul să-l izoleze a doua oară timp de șapte zile.

⁶ În ziua a șaptea să-l vadă preotul a doua oară: dacă rana este palidă și nu s-a întins pe piele, preotul să-l declare curat: aceasta este o eczemă. Să-și spele hainele și va fi curat.

⁷ Dar dacă eczema s-a întins pe piele după ce s-a arătat el preotului și după ce l-a declarat curat, să se arate din nou preotului.

⁸ Preotul să îl vadă. Dacă eczema s-a întins pe piele, preotul să îl declare impur: este lepră.

b) *lepra învechită*

⁹ Când apare o rană de lepră pe un om, să fie adus la preot.

¹⁰ Preotul să-l vadă. Și dacă are pe piele o umflătură albă, dacă umflătura aceasta a făcut ca părul să albească, dacă în umflătură crește carne vie,

¹¹ atunci pe pielea trupului său este lepră învechită: preotul să-l declare impur; să nu-l izoleze, căci este impur.

¹² Dacă lepra se răspândește pe piele și acoperă toată pielea cu rana, din cap până în picioare, oriunde s-ar uita preotul,

¹³ preotul să-l vadă; și dacă vede că lepra a acoperit tot trupul lui, să-l declare curat pe cel cu rana: fiindcă a devenit toată albă, el este curat.

¹⁴ Dar în ziua când se va vedea în el carne vie, va fi impur.

¹⁵ Când preotul vedea carnea vie, să-l declare impur: carnea vie este impură, este lepră.

¹⁶ Dacă se schimbă carnea vie și devine albă, să vină la preot;

¹⁷ Preotul să-l vadă. Dacă rana a devenit albă, preotul să declare curat pe cel cu rana: el este curat.

c) *furuncule*

¹⁸ Dacă cineva a avut pe piele un furuncul și i s-a vindecat,

¹⁹ și pe locul unde era furunculul iese o umflătură albă sau o pată intensă albă, roșiatică, să se arate preotului.

²⁰ Preotul să-l vadă. Dacă [pata] apare mai adâncă decât pielea și dacă părul a devenit alb, preotul să-l declare impur: este o rană de lepră care a erupt în furuncul.

²¹ Preotul să-l vadă și dacă nu este în ea păr alb și nu este mai adâncă decât pielea și este palidă, preotul să-l izoleze timp de șapte zile.

²² Dacă s-a întins pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană.

²³ Dar dacă pata a rămas pe loc și nu s-a întins, este cicatricea furunculului. Preotul să-l declare pur.

d) *arsuri*

²⁴ Când cineva are pe piele o arsură pricinuită de foc și pe plaga arsurii este o pată alb-roșiatică sau albă,

²⁵ să o vadă preotul. Dacă părul de pe pată a devenit alb și ea pare mai adâncă decât pielea, este lepră care se răspândește în plagă. Preotul să-l declare impur: este rană de lepră.

²⁶ Dacă preotul vede că nu este păr alb pe pată, că nu este mai adâncă decât pielea și că este palidă, preotul să-l izoleze timp de șapte zile.

²⁷ Preotul să-l vadă în ziua a șaptea. Dacă pata s-a întins pe piele, preotul să-l declare impur: este rană de lepră.

²⁸ Dar dacă pata a rămas pe loc și nu s-a întins pe piele și a devenit palidă, este o umflătură din cauza arsurii; preotul să-l declare curat, căci este cicatricea arsurii.

e) afecțiuni ale pielii de pe cap

²⁹ Când un bărbat sau o femeie are o rană pe cap sau pe bărbie,

³⁰ preotul să vadă rana. Dacă apare mai adâncă decât pielea și în ea este păr galben și subțire, preotul să-l declare impur: este râie de cap, este lepră a capului sau a bărbiei.

³¹ Dacă preotul vede că rana râiei nu apare mai adâncă decât pielea și nu este în ea păr negru, să-l izoleze [pe cel care are] rana râiei timp de șapte zile.

³² Preotul să vadă rana în ziua a șaptea. Dacă râia nu s-a întins și nu este în ea păr galben și dacă nu apare mai adâncă decât pielea,

³³ acela să se radă, dar să nu radă râia, iar preotul să-l izoleze a doua oară timp de șapte zile.

³⁴ Preotul să vadă râia în ziua a șaptea. Dacă râia nu s-a întins pe piele și nu apare mai adâncă decât pielea, preotul să-l declare curat; să-și spele hainele și va fi curat.

³⁵ Dar dacă râia s-a întins pe piele după ce a fost declarat curat,

³⁶ să-l vadă preotul. Și dacă râia s-a întins pe piele, preotul să nu mai caute părul galben: este impur.

³⁷ Dacă i se pare că râia a rămas pe loc și că în ea a crescut păr negru, râia este vindecată: este curat și preotul să-l declare curat.

f) eczeme

³⁸ Când un bărbat sau o femeie are pe pielea trupului eczeme, și anume eczeme albe,

³⁹ să-l vadă preotul. Dacă pe pielea trupului lui sunt pete alb-palide, acestea sunt eczeme care au erupt pe piele: este curat.

g) chelia

⁴⁰ Când cineva pierde părul de pe cap, este chel: este curat.

⁴¹ Dacă pierde părul de pe partea din față a capului, este chelie frontală: este curat.

⁴² Dar dacă pe chelie sau pe chelia frontală este o rană alb-roșiatică, este lepră care a erupt pe chelie sau pe chelia frontală.

⁴³ Preotul să-l vadă. Și dacă umflătura rănii alb-roșiatice de pe chelie sau de pe chelia frontală are aspectul leprei de pe pielea trupului,

⁴⁴ omul este lepros; este impur. Preotul să-l declare impur: rana lui este pe cap.

h) statutul leprosului

⁴⁵ Leprosul, în care este rana, să aibă hainele sfâșiate și să umble cu capul descoperit, să-și acopere barba și să strige: „Impur! Impur!”.

⁴⁶ Tot timpul cât va avea rana, va fi impur: este impur. El să locuiască singur; locuința lui să fie în afara taberei.

i) lepra hainelor

⁴⁷ Când apare o pată ca de lepră pe o haină, fie haină de lână, fie haină de in,

⁴⁸ fie în urzeală, fie în bătătura de in sau de lână, sau în piele sau în orice lucru de piele, ⁴⁹ și pata este verzuie sau roșiatică pe haină sau pe piele, în urzeală sau în bătătură, sau pe vreun lucru de piele, este pată de lepră: să fie arătată preotului.

⁵⁰ Preotul să vadă pata și să izoleze [lucrul care are] rana timp de șapte zile.

⁵¹ Să o vadă în ziua a șaptea. Dacă pata s-a întins pe haină, în urzeală sau în bătătură, pe piele sau pe orice lucru făcut din piele, este o pată de lepră contagioasă: este impur.

⁵² Să ardă haina, urzeala sau bătătura de lână sau de in, sau orice lucrul din piele pe care este pata, căci este lepră contagioasă: să fie arsă în foc.

⁵³ Dar dacă preotul vede că pata nu s-a întins pe haină, pe urzeală sau pe bătătură, sau pe vreun lucru din piele,

- ⁵⁴ preotul să poruncească să se spele lucrul în care este pata și să-l izoleze a doua oară timp de șapte zile.
- ⁵⁵ Preotul să vadă după ce a fost spălată pata. Și dacă pata nu și-a schimbat aspectul și nu s-a întins, [lucrul acela] este impur: să fie ars în foc. Este o eczemă pe partea din față și din spate a sa.
- ⁵⁶ Dar dacă preotul vede și dacă pata a devenit palidă după spălarea ei, să o rupă din haină sau din piele sau din urzeală sau din bătătură,
- ⁵⁷ și dacă se mai vede încă pe haină sau pe urzeală sau pe bătătură sau pe orice lucru din piele, este o erupție: să arzi în foc lucrul pe care este pata.
- ⁵⁸ Haina, urzeala sau bătătura sau orice lucru din piele pe care l-ai spălat și de unde a dispărut pata, să se spele a doua oară și va fi curat.
- ⁵⁹ Aceasta este legea cu privire la pata de lepră pe o haină de lână sau de in, în urzeala sau în bătătura, sau în orice lucru de piele pentru a fi pur sau pentru a-l declara impur”.

13.

Purificarea leprosului

- ¹ Domnul i-a spus lui Moise:
- ² „Aceasta să fie legea cu privire la lepros în ziua purificării lui: să fie adus la preot;
- ³ preotul să iasă în afara taberei și să-l vadă. Dacă s-a vindecat rana leprei de pe lepros,
- ⁴ preotul să poruncească să se ia, pentru cel ce va fi curățit, două păsări vii și curate, lemn de cedru, purpură stacojie și isop.
- ⁵ Preotul să poruncească să se înjunghie una dintre păsări într-un vas de argilă, deasupra unei ape curgătoare.
- ⁶ Să ia pasărea cea vie, lemnul de cedru, purpura stacojie și isopul, și să le înmoaie, împreună cu pasărea vie în sângele păsării înjunghiate deasupra apei curgătoare.
- ⁷ Să-l stropească pe cel care este curățat de lepră de șapte ori și să-l declare curat. Să dea drumul păsării vii pe câmp.
- ⁸ Cel care este curățat să-și spele hainele, să-și radă tot părul și să se scalde în apă și va fi curat. Apoi să vină în tabără și să locuiască în afara cortului său timp de șapte zile.
- ⁹ În ziua a șaptea să-și radă tot părul, capul, barba și sprâncenele: tot părul să și-l radă; să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă și va fi curat.
- ¹⁰ În ziua a opta să ia doi miei fără cusur și o mieluță de un an fără cusur, trei zecimi dintr-o efă de făină aleasă ca ofrandă frământată cu untdelemn și un *log* de untdelemn.
- ¹¹ Preotul care face curățirea să-l aducă pe omul care se curăță și toate lucrurile înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii.
- ¹² Preotul să ia unul dintre miei și să-l aducă jertfă pentru vinovăție împreună cu logul de untdelemn: să le lege ca dar legănat pentru Domnul.
- ¹³ Să înjunghie mielul în locul unde se înjunghie jertfele pentru păcat și arderile de tot, într-un loc sfânt; căci jertfa pentru vinovăție este a preotului ca și jertfa pentru păcat. Acesta este un lucru preasfânt.
- ¹⁴ Preotul să ia din sângele jertfei pentru vinovăție și să pună pe lobul urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul mare al mâinii sale drepte și pe degetul mare al piciorului său drept.
- ¹⁵ Preotul să ia untdelemn din *log* și să toarne în palma mâinii stângi a preotului.
- ¹⁶ Preotul să-și înmoaie degetul mâinii drepte în untdelemnul din palma mâinii stângi și să stropească untdelemn cu degetul său de șapte ori înaintea Domnului.
- ¹⁷ Din untdelemnul care i-a rămas în palmă, preotul să pună pe lobul urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul mare al mâinii drepte și pe degetul mare al piciorului drept, deasupra sângelui jertfei pentru vinovăție.
- ¹⁸ Iar untdelemnul care-i rămâne în palmă, preotul să-l pună pe capul celui ce se curăță și preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.
- ¹⁹ Apoi preotul să aducă jertfa pentru păcat și să facă ispășire pentru cel ce se curăță de impuritatea lui. După aceea să înjunghie arderea de tot.

- ²⁰ Preotul să aducă arderea de tot și ofranda pe altar și să facă ispășire pentru el și va fi curat.
- ²¹ Dacă este sărac și nu-i dă mâna, să ia un miel ca jertfă pentru vinovăție adus ca dar legănat ca să facă ispășire pentru el, și o zecime din făină aleasă frământată cu untdelemn ca ofrandă și un *log* de untdelemn,
- ²² două turturele sau doi pui de porumbel, după posibilități: unul ca jertfă pentru păcat și celălalt pentru ardere de tot.
- ²³ Să le aducă în ziua a opta pentru curățire la preot, la ușa cortului întâlnirii, înaintea Domnului.
- ²⁴ Preotul să ia mielul jertfei pentru vinovăție și *logul* cu untdelemn și să le legene ca dar legănat înaintea Domnului.
- ²⁵ Să înjunghie mielul jertfei pentru vinovăție. Preotul să ia din sângele jertfei pentru vinovăție să pună pe lobul urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul mare al mâinii sale drepte și pe degetul mare al piciorului său drept.
- ²⁶ Preotul să toarne untdelemn în palma mâinii sale stângi.
- ²⁷ Preotul să stropească cu degetul său drept din untdelemnul care este în palma sa stângă de șapte ori înaintea Domnului
- ²⁸ Preotul să pună din untdelemnul care este în palma sa pe lobul urechii drepte a celui ce se curăță, pe degetul mare al mâinii sale drepte și pe degetul mare al piciorului său drept, deasupra sângelui jertfei pentru vinovăție.
- ²⁹ Iar untdelemnul care-i rămâne în palmă, preotul să-l pună pe capul celui ce se curăță ca să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.
- ³⁰ Să aducă una din turturele sau unul din puii de porumbel, după cum îi dă mâna.
- ³¹ După cum îi dă mâna, [să aducă] unul ca jertfă pentru păcat și altul ca ardere de tot, împreună cu ofranda. Iar preotul să facă ispășire pentru cel care se curăță înaintea Domnului.
- ³² Aceasta este legea pentru cel care are o rană de lepră și nu-i dă mâna [să aducă ce este stabilit] pentru curățirea lui.

Lepra caselor

- ³³ Domnul le-a spus lui Moise și lui Aaron:
- ³⁴ „Când veți intra în țara Canaanului pe care v-o dau în stăpânire, dacă voi trimite o pată ca de lepră pe vreo casă din țara pe care o veți stăpâni,
- ³⁵ să meargă cel care ara casa și să-i spună preotului: „mi se pare că este o pată [ca de lepră] pe casa mea”.
- ³⁶ Preotul să poruncească să fie golită casa înainte ca să intre preotul în ea să vadă pata ca nu cumva să devină impur tot ce este în casă. După aceea să intre preotul și să vadă casa.
- ³⁷ Preotul să vadă pata. Dacă pata pereților casei este cu scobituri verzui sau roșiatice, părând mai adânci decât peretele,
- ³⁸ preotul să iasă din casă, la ușa casei, și să încuie casa timp de șapte zile.
- ³⁹ Preotul să se întoarcă în ziua a șaptea și să vadă: dacă pata s-a întins pe pereții casei,
- ⁴⁰ preotul să poruncească să fie scoase pietrele pe care este pata și să fie aruncate în afara cetății, într-un loc impur.
- ⁴¹ Să fie răzuită casa de jur împrejur și tencuiala care a fost răzuită să fie scoasă în afara cetății, într-un loc impur.
- ⁴² Să ia alte pietre și să le pună în locul pietrelor [scoase] și să se ia altă tencuială ca să se tencuiască din nou casa.
- ⁴³ Dacă pata revine și erupe [din nou] pe casă după ce au scos pietrele, după ce au răzuit și tencuit casa,
- ⁴⁴ să vină preotul și să vadă casa; dacă pata s-a întins în casă, este lepră contagioasă: această casă este impură.
- ⁴⁵ Să dărâme casa, pietrele, lemnele și toată tencuiala casei. Să fie scoase în afara cetății, într-un loc impur.
- ⁴⁶ Oricine intră în casă în zilele când este închisă, este impur până seara.
- ⁴⁷ Oricine doarme în casă să-și spele hainele și oricine mănâncă în casă să-și spele hainele.
- ⁴⁸ Dacă preotul a venit și a văzut și dacă pata nu s-a întins după ce a fost tencuită casa, preotul să declare casa curată întrucât pata a dispărut.

Ritul de purificare

- ⁴⁹ Să ia pentru curățirea casei două păsări, lemn de cedru, purpură stacojie și isop.
- ⁵⁰ Să înjunghie una din păsări într-un vas de argilă, deasupra unei ape curgătoare.
- ⁵¹ Să ia lemnul de cedru, isopul, purpura stacojie și pasărea vie, să le înmoaie în sângele păsării înjunghiate și în apa curgătoare și să stropească de șapte ori casa.
- ⁵² Să purifice casa cu sângele păsării [înjunghiate], cu apa curgătoare, cu pasărea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul și purpura stacojie.
- ⁵³ Să dea drumul păsării celei vii afară din cetate pe câmp, și să facă ispășire pentru casă; și ea va fi curată.
- ⁵⁴ Aceasta este legea pentru orice rană de lepră și pentru râie,
- ⁵⁵ pentru petele de pe haine și de pe case,
- ⁵⁶ pentru umflătură, eczemă și pentru pata intensă:
- ⁵⁷ ca să se știe când un lucru este impur și când este pur. Aceasta este legea pentru lepră”.

14.

Impurități sexuale

a) la bărbat

- ¹ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron:
- ² „Vorbiți fiilor lui Israel și spuneți-le: «Orice bărbat care are o scurgere din trupul lui, această scurgere este impură.
- ³ Aceasta este impuritatea lui când are loc scurgerea: fie că scurgerea lui va ieși din trup, fie că trupul lui va opri scurgerea, aceasta este impuritatea lui.
- ⁴ Orice pat în care se va culca cel care are scurgerea devine impur și orice lucru pe care se va așeza el devine impur.
- ⁵ Oricine se atinge de patul lui să-și spele hainele, să se scalde în apă și va fi impur până seara.
- ⁶ Oricine se așază pe lucrul pe care a stat cel care are scurgerea să-și spele hainele, să se scalde în apă și este impur până seara.
- ⁷ Oricine se atinge de trupul celui care are scurgerea să-și spele hainele, să se scalde în apă și este impur până seara.
- ⁸ Dacă cel care are scurgerea scupă pe un [om care este] curat, acesta să-și spele hainele, să se scalde în apă, este impur până seara.
- ⁹ Orice șea pe care călărește cel care are scurgerea, devine impură.
- ¹⁰ Oricine se atinge de vreun lucru care a fost sub el, devine impur până seara; și oricine le poartă, să-și spele hainele, să se scalde în apă și este impur până seara.
- ¹¹ Cine va este atins de cel care are scurgerea și nu-și va spăla mâinile în apă, să-și spele hainele, să se scalde în apă și este impur până seara.
- ¹² Orice vas de pământ care este fi atins de cel care are scurgerea să fie spart și orice vas de lemn să fie spălat în apă.

Ritul de purificare

- ¹³ Când cel care are scurgerea devine curat de scurgerea lui, să i se numere șapte zile pentru curățirea lui, să-și spele hainele, să-și scalde trupul în apă curgătoare și devine pur.
- ¹⁴ În ziua a opta să ia două turturele sau doi pui de porumbel, să vină înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii, și să le dea preotului.
- ¹⁵ Preotul să aducă unul ca jertfă pentru păcat și celălalt ca ardere de tot. Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului pentru scurgerea lui.

Alte cazuri

- ¹⁶ Bărbatul care are o scurgere seminală în somn să-și scalde în apă tot trupul și este impur până seara.

¹⁷ Orice haină și orice piele pe care va fi scurgerea seminală să fie spălată în apă și va fi impură până seara.

¹⁸ Dacă o femeie se culcă cu un bărbat care a avut scurgerea seminală, să se scalde [amândoi] în apă și vor fi impuri până seara.

b) la femeie

¹⁹ Când o femeie are o scurgere, scurgerea ei în trupul ei este sânge, rămâne șapte zile în ciclul ei. Oricine se atinge de ea devine impur până seara.

²⁰ Orice [pat] în care se culcă ea în timpul ciclului ei devine impur și orice lucru pe care se așază ea devine impur.

²¹ Oricine se va atinge de patul ei să-și spele hainele, să se scalde în apă și va fi impur până seara.

²² Oricine se va atinge de un lucru pe care a stat ea, să-și spele hainele, să se scalde în apă și va fi impur până seara.

²³ Dacă este ceva pe patul sau pe lucrul pe care a stat ea, oricine se atinge de lucrul acela va fi impur până seara.

²⁴ Dacă un bărbat se culcă cu ea în timpul ciclului ei, devine impur și el timp de șapte zile și orice pat în care se va culca el devine impur.

²⁵ Femeia care are o scurgere de sânge timp de mai multe zile, afară de timpul ciclului ei sau a cărei scurgere ține mai mult decât [durează] ciclul ei este impură tot timpul scurgerii ei ca în zilele ciclului ei: ea este impură.

²⁶ Orice pat în care se culcă în timpul cât ține scurgerea aceasta să fie ca și patul din timpul ciclului ei și orice lucru pe care se așază este impur ca în timpul ciclului ei.

²⁷ Oricine se atinge de ele devine impur; să-și spele hainele, să se scalde în apă și va fi impur până seara.

Ritul de purificare

²⁸ După ce se curăță de scurgerea ei, să numere șapte zile și apoi va fi curată.

²⁹ În ziua a opta să ia două turturele sau doi pui de porumbel, să vină înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii și să le dea preotului.

³⁰ Preotul să aducă unul ca jertfă pentru păcat și celălalt ca ardere de tot. Preotul să facă ispășire pentru ea înaintea Domnului pentru scurgerea care o făcea impură.

Concluzii

³¹ Să-i învâțați pe fiii lui Israel să se ferească de impuritatea lor ca să nu moară în impuritatea lor întinând sanctuarul meu care este în mijlocul lor.

³² Aceasta este legea pentru cel ce are o scurgere sau cel care a avut o pierdere seminală devenind impur prin ea,

³³ pentru cea care suferă din cauza ciclului ei, pentru cel care a avut o scurgere, bărbat sau femeie, și pentru bărbatul care se culcă cu o [femeie] impură»”.

15.

Ziua ispășirii

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise după moartea celor doi fii ai lui Aaron când s-au apropiat înaintea Domnului și au murit.

² Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-i lui Aaron, fratele tău, să nu intre oricând în sanctuar dincolo de perdea, înaintea capacului ispășirii care este pe arcă pentru ca să nu moară; căci mă voi arăta în nor deasupra capacului ispășirii.

³ Astfel să vină Aaron la sanctuar: cu un vițel pentru jertfa pentru păcat și un berbec pentru arderea de tot.

⁴ Să se îmbrace cu tunică sfântă de în, să-și pună pe trup pantalonii de în; să se încingă cu brâul de în și să-și pună mitra de în. Acestea sunt veșmintele sfinte. Să-și scalde trupul în apă și să le îmbrace.

⁵ De la adunarea fiilor lui Israel să ia doi țapi pentru jertfa pentru păcat și un berbec pentru arderea de tot.

- ⁶ Aaron să aducă vițelul jertfei pentru păcat care este pentru sine și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui.
- ⁷ Să ia cei doi țapi și să-i pună înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii.
- ⁸ Aaron să arunce sorți pentru cei doi țapi: unul pentru Domnul și unul pentru Azazel.
- ⁹ Aaron să aducă țapul asupra căruia au căzut sorții să fie pentru Domnul și să-l ofere ca jertfă pentru păcat.
- ¹⁰ Iar țapul asupra căruia au căzut sorții să fie pentru Azazel; să-l aducă viu înaintea Domnului ca să se facă ispășire asupra lui și să fie trimis la Azazel în pustiu.
- ¹¹ Aaron să aducă vițelul jertfei pentru păcat care este pentru sine și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. Să înjunghie vițelul jertfei pentru păcat care este pentru sine.
- ¹² Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul care este înaintea Domnului și doi pumni de tămâie mirositoare fină și să le aducă dincolo de perdea;
- ¹³ să pună tămâia pe foc înaintea Domnului pentru ca norul de fum [de tămâie] să acopere capacul ispășirii care este deasupra mărturie ca să nu moară.
- ¹⁴ Să ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul său înaintea capacului ispășirii spre răsărit: să stropească de șapte ori cu sânge înaintea capacului ispășirii cu degetul lui.
- ¹⁵ Să înjunghie țapul jertfei pentru păcat care este pentru popor și să-i ducă sângele dincolo de perdea. Să facă cu sângele său cum a făcut cu sângele vițelului și să stropească pe capacul ispășirii și în fața capacului ispășirii.
- ¹⁶ Să facă ispășire pentru sanctuar, pentru impuritățile fiilor lui Israel, pentru nelegiuirile lor și pentru toate păcatele lor. La fel să facă pentru cortul întâlnirii care este cu ei în mijlocul impurităților lor.
- ¹⁷ Să nu fie nici un om în cortul întâlnirii când intră [Aaron] să facă ispășirea în sanctuar până când iese el. Să facă ispășire pentru el și pentru casa lui și pentru toată adunarea lui Israel.
- ¹⁸ Să iasă la altarul care este înaintea Domnului și să facă ispășire pentru el; să ia din sângele vițelului și al țapului și să pună pe coarnele altarului de jur împrejur.
- ¹⁹ Să stropească cu sânge altarul cu degetul lui de șapte ori, să-l curețe și să-l sfințească de impuritățile fiilor lui Israel.
- ²⁰ Când termină ispășirea sanctuarului, a cortului întâlnirii și a altarului, să aducă țapul cel viu.
- ²¹ Aaron să-și pună amândouă mâinile pe capul țapului celui viu și să mărturisească asupra lui toate fărădelegile fiilor lui Israel, toate nelegiuirile și toate păcatele lor, să le pună pe capul țapului apoi să fie trimis printr-un om anume în pustiu.
- ²² Țapul va purta asupra lui toate fărădelegile lor într-un pământ nelocuit: țapul să fie trimis în pustiu.
- ²³ Aaron să intre în cortul întâlnirii; să se dezbrace de veșmintele de in pe care le îmbrăcase când a intrat în sanctuar și să le pună acolo.
- ²⁴ Să-și scalde trupul în apă într-un loc sfânt și să îmbrace din nou veșmintele. Apoi să iasă, să aducă arderea lui de tot și arderea de tot a poporului și să facă ispășire pentru el și pentru popor.
- ²⁵ Iar grăsimea jertfei pentru păcat s-o ardă pe altar.
- ²⁶ Cel care trimite țapul pentru Azazel, să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă și după aceea să intre în tabără.
- ²⁷ Să scoată afară din tabără vițelul jertfei pentru păcat și țapul jertfei pentru păcat, al căror sânge a fost adus în sanctuar pentru ispășire, și să le ardă în foc pieile, carnea și excrementele.
- ²⁸ Cel care le arde să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea să intre în tabără.
- ²⁹ [Aceasta] să fie pentru voi lege veșnică: în luna a șaptea, în ziua a zecea a lunii, să vă smeriți sufletele; să nu faceți nici o lucrare, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.
- ³⁰ Căci în ziua aceasta este ispășire pentru voi ca să vă curățați: veți fi curățați de toate păcatele voastre înaintea Domnului.
- ³¹ Aceasta să fie pentru voi o sărbătoare, o zi de odihnă, în care să vă smeriți sufletele. Aceasta este o lege veșnică.
- ³² Să facă ispășirea preotul care fost uns sau cel care a fost consacrat în locul tatălui său. Să se îmbrace cu veșmintele de in, cu veșmintele sfinte.
- ³³ Să facă ispășire pentru sanctuarul cel sfânt, să facă ispășire pentru cortul întâlnirii și pentru altar și să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării.
- ³⁴ Aceasta să fie pentru voi lege veșnică: să se facă ispășire o dată pe an pentru fiii lui Israel, pentru păcatele lor”. Și s-a făcut așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

CODUL SFÎNȚENIEI

Respectul pentru sânge

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Spune-le lui Aaron și fiilor lui și tuturor fiilor lui Israel: «Aceasta este ceea ce a poruncit Domnul.

³ Oricine din casa lui Israel înjunghie un bou, un miel sau o capră în tabără, sau înjunghie în afara taberei

⁴ și nu-l aduce la ușa cortului întâlnirii ca să-l ofere ca dar Domnului înaintea cortului Domnului, sângele acesta să fie considerat ca sânge vărsat; omul acela să fie nimicit din mijlocul poporului său.

⁵ Pentru ca fiii lui Israel să aducă jertfele lor pe care le jertfesc pe câmp, să le ofere Domnului la intrarea cortului Domnului, la preot, și să le aducă drept jertfe de împăcare Domnului.

⁶ Preotul să stropească sângele pe altarul Domnului, la ușa cortului întâlnirii, și să ardă grăsimea ca mireasmă plăcută Domnului.

⁷ Să nu mai aducă jertfele lor demonilor cu care se prostituează. Aceasta să fie lege veșnică pentru ei din generație în generație.

⁸ Să le spui: oricine din casa lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în mijlocul lor, aduce o ardere de tot sau o jertfă,

⁹ și n-o aduce la ușa cortului întâlnirii ca s-o ofere ca jertfă Domnului, omul acela să fie nimicit din poporul lui.

¹⁰ Oricine din casa lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în mijlocul lor mănâncă sânge de orice fel, îmi voi întoarce fața împotriva celui care mănâncă sângele și-l voi nimici din mijlocul poporului său.

¹¹ Pentru că viața trupului este în sânge și vi l-am dat pentru altar ca să facă ispășire pentru sufletele voastre; pentru că sângele este cel care face ispășire pentru suflet.

¹² De aceea le-am zis fiilor lui Israel: „Nimeni dintre voi să nu mănânce sânge și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru să nu mănânce sânge”.

¹³ Oricine dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în mijlocul lor care vânează un animal sau o pasăre care se mănâncă, să-i verse sângele și să-l acopere cu pământ.

¹⁴ Căci viața oricărui trup este în sângele lui care este în el. Și am zis fiilor lui Israel: „Să nu mâncați sângele niciunui trup, căci viața oricărui trup este sângele lui: oricine va mânca din el, să fie nimicit.

¹⁵ Oricine va mânca dintr-un cadavru sau dintr-un animal sfâșiat, fie băștinaș, fie străin, să-și spele hainele, să se scalde în apă și devine impur până seara; apoi va fi curat.

¹⁶ Dacă nu-și spală [hainele] și nu-și scaldă trupul, își va purta vinovăția»”.

Respectul pentru unirea conjugală

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Spune-le fiilor lui Israel: «Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

³ Să nu faceți după cum se face în țara Egiptului unde ați locuit și să nu faceți după cum se face în țara Canaanului unde vă conduc eu și să nu umblați după obiceiurile lor.

⁴ Să împliniți poruncile mele și să țineți legile mele ca să umblați în ele. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

⁵ Să țineți legile și poruncile mele: omul care le va împlini, va trăi prin ele. Eu sunt Domnul!

⁶ Nimeni să nu se apropie de ruda lui de sânge ca să-i descopere goliciunea. Eu sunt Domnul.

⁷ Să nu descoperi goliciunea tatălui tău și goliciunea mamei tale; ea este mama ta: să nu-i descoperi goliciunea.

- ⁸ Să nu descoperi goliciunea soției tatălui tău: este goliciunea tatălui tău.
- ⁹ Să nu descoperi goliciunea surorii tale, fiica tatălui tău sau fiica mamei tale, născută în casă sau afară din casă.
- ¹⁰ Să nu descoperi goliciunea fiicei fiului tău sau a fiicei fetei tale, căci este goliciunea ta.
- ¹¹ Să nu descoperi goliciunea fiicei soției tatălui tău, născută din tatăl tău: e sora ta.
- ¹² Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău: este ruda de sânge a tatălui tău.
- ¹³ Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale: este ruda de sânge a mamei tale.
- ¹⁴ Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău; să nu te apropii de soția lui: este mătușa ta.
- ¹⁵ Să nu descoperi goliciunea nurorii tale; este soția fiului tău: să nu-i descoperi goliciunea.
- ¹⁶ Să nu descoperi goliciunea soției fratelui tău: este goliciunea fratelui tău.
- ¹⁷ Să nu descoperi goliciunea unei femei și a fiicei ei. Să nu iei pe fiica fiului ei și nici pe fiica fetei ei ca să le descoperi goliciunea. Sunt rude de sânge: este o nelegiuire.
- ¹⁸ Să nu iei pe sora soției tale ca s-o faci geloasă, descoperindu-i goliciunea, cât timp ea este încă în viață.
- ¹⁹ Să nu te apropii de o femeie în timpul ciclului ei – când este impură – ca să-i descoperi goliciunea.
- ²⁰ Cu femeia aproapelui tău să nu te culci ca să-ți verși sămânța și să te întinezi cu ea.
- ²¹ Din descendența ta să nu lași să treacă la Moloch și să nu profanezi numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul.
- ²² Să nu te culci cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie: este un lucru abominabil.
- ²³ Să nu aduci în patul tău un animal ca să te întinezi cu el. Femeia să nu stea cu un animal pentru a se împreuna cu el: este o ticăloșie.
- ²⁴ Să nu vă întinați cu nici unul dintre aceste lucruri căci prin toate aceste lucruri se întinează păgânii pe care eu îi izgonesc dinaintea voastră.
- ²⁵ Țara s-a întinat iar eu îi voi pedepsi fărădelegea ei și pământul va vărsa din gura lui pe locuitorii săi.
- ²⁶ Să țineți legile și poruncile mele și să nu faceți niciunul dintre aceste lucruri abominabile nici băștinașul și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.
- ²⁷ Căci toate aceste lucruri abominabile le-au făcut oamenii țării care au fost înaintea voastră și au întinat țara.
- ²⁸ Să nu vă verse țara din gura ei, dacă o veți întina, așa cum i-a vărsat pe păgânii care au fost înaintea voastră.
- ²⁹ Căci oricine face vreun astfel de lucru abominabil va fi nimicit din poporul său.
- ³⁰ Păziți poruncile mele ca să nu practicați obiceiurile abominabile care se făceau înaintea voastră și să nu vă întinați cu ele. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru»”.

18.

Prescrieri morale și culturale

- ¹ Domnul i-a zis lui Moise:
- ² „Spune întregii adunări a fiilor lui Israel: «Fiți sfinți căci sfânt sunt eu, Domnul Dumnezeul vostru.
- ³ Fiecare să-și cinstească mama și tatăl și să țină sărbătorile mele. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
- ⁴ Să nu vă întoarceți spre idoli și să nu vă faceți zei turnați. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.
- ⁵ Când aduceți Domnului o jertfă pentru împăcare, s-o aduceți ca să fiți plăcuți.
- ⁶ Când aduceți jertfă, să fie mâncată în acea zi sau a doua zi; iar ceea ce rămâne pentru a treia zi să se ardă în foc.
- ⁷ Dacă se mănâncă a treia zi, este o nelegiuire: [jertfa] nu este plăcută.
- ⁸ Cel care mănâncă di ea își va purta vinovăția pentru că a profanat lucrul sfânt al Domnului și va fi nimicit din poporul său.
- ⁹ Când veți secera holdele țării voastre să nu seceri colțul câmpului tău și să nu strângi spicele rămase de la secerișul tău.
- ¹⁰ Să nu culegi ciorchinii rămași în via ta și să nu strângi boabele căzute din via ta: să le lași săracului și străinului. Eu sunt

Domnul Dumnezeuul vostru.

¹¹ Să nu furați, să nu mințiți și să nu vă înșelați unii pe alții.

¹² Să nu jurați pe numele meu în zadar și să nu profanați numele Dumnezeuului tău. Eu sunt Domnul.

¹³ Să nu-l asuprești pe aproapele tău și să nu iei nimic cu forța. Să nu oprești până a doua zi plata celui tocmit cu ziua.

¹⁴ Să nu-l vorbești de rău pe surd și să nu pui piedică înaintea unui orb, ci să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul.

¹⁵ Să nu faceți nedreptate la judecată: să nu disprețuiești fața săracului și să nu lauzi fața celui mare, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate.

¹⁶ Să nu umbli cu bârfă în poporul tău. Să nu te ridici împotriva sângelui aproapelui tău. Eu sunt Domnul.

¹⁷ Să nu urăști pe fratele tău în inima ta; să mustri pe aproapele tău ca să nu porți păcat din cauza lui.

¹⁸ Să nu te răzbuni și să nu ții ură pe fiii poporului tău. Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.

¹⁹ Să ții legile mele. Să nu lași să se împreuneze animalul tău cu unul de alt fel; să nu semeni ogorul tău cu două feluri de semințe și să nu porți o haină țesută din două feluri de fire.

²⁰ Dacă un om se culcă cu o femeie și are raporturi cu ea, dacă e sclavă logodită cu un alt bărbat și ea n-a fost răscumpărată sau eliberată, să fie pedepsiți amândoi, dar să nu fie dați la moarte, pentru că ea nu era liberă.

²¹ El să aducă Domnului un berbec pentru jertfa sa de vinovăție la ușa cortului întâlnirii.

²² Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului cu berbecul jertfei pentru vinovăție pentru păcatul pe care l-a făcut; și va fi iertat de păcatul pe care l-a făcut.

²³ Când veți intra în țară și veți sădi tot felul de pomi pentru hrană, să considerați roadele lor ca necircumcise; timp de trei ani să fie necircumcise pentru voi; să nu mâncați din ele.

²⁴ În al patrulea an toate roadele să fie sfințite Domnului spre lauda lui.

²⁵ În al cincilea an să le mâncați roadele ca să vă fie înmulțit rodul. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

²⁶ Să nu mâncați cu sânge. Să nu practicați ghicitoria și vrăjitoria.

²⁷ Să nu vă tăiați rotund colțurile părului și să nu-ți razi colțurile bărbii.

²⁸ Să nu vă faceți tăieturi pe trup pentru un mort și să nu vă faceți tatuaje pe voi. Eu sunt Domnul.

²⁹ Să nu-ți profanezi fiica făcând-o să se prostitueze, ca să nu se prostitueze țara și să se umple de nelegiuire.

³⁰ Să ții sărbătorile mele și să cinstiți sanctuarul meu. Eu sunt Domnul.

³¹ Să nu mergeți la necromanți și să nu-i căutați pe vrăjitori ca să nu vă întinați cu ei. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

³² Să te ridici în fața părului cărunt și să-l cinstești pe bătrân. Să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul.

³³ Când vine un străin în țara voastră, să nu-l asupriți.

³⁴ Pe străin să-l considerați ca pe un băștinăș dintre voi; să-l iubești ca pe tine însuși, căci străini ați fost în țara Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

³⁵ Să nu faceți nedreptate la judecată nici în măsurile de lungime, de greutate și de capacitate.

³⁶ Să aveți cântare drepte, greutate drepte, *efa* dreaptă și *hinul* drept. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru care v-am scos din țara Egiptului.

³⁷ Să țineți toate legile mele și toate poruncile mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul»”.

19.

PEDEPSE

a) Greșeli culturale

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise:

² „Spune-le fiilor lui Israel: «Oricine dintre fiii lui Israel sau dintre străinii care locuiesc în Israel dă din descendența sa lui Moloch, să fie pedepsit cu moartea: poporul din țară să-l ucidă cu pietre.

³ Eu îmi voi întoarce fața împotriva omului aceluia și-l voi nimici din mijlocul poporului său pentru că a dat din descendența sa lui Moloch, întinând astfel sanctuarul meu și profanând numele meu cel sfânt.

⁴ Dacă poporul țării închide ochii față de omul acela care dă din descendența sa lui Moloch și nu-l omoară,

⁵ îmi voi întoarce eu fața împotriva omului aceluia și împotriva familiei lui și-l voi nimici din mijlocul poporului lor pe el și pe toți cei care se iau după el prostituându-se lui Moloch.

⁶ Dacă cineva se duce la necromanți și la ghicitori prostituându-se cu ei, îmi voi întoarce fața împotriva omului aceluia și-l voi nimici din mijlocul poporului său.

⁷ Dar voi sfințiți-vă și să fiți sfinți, căci eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

b) greșeli împotriva familiei

⁸ Să țineți legile mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul cel care vă sfințește.

⁹ Oricine îi blestemă pe tatăl său și pe mama sa, să fie dat la moarte: i-a blestemat pe tatăl său și pe mama sa. Sângele lui este asupra lui.

¹⁰ Dacă un om comite adulter cu femeia altuia – dacă comite adulter cu soția aproapelui său – să fie dați la moarte și adulterul și adultera.

¹¹ Dacă un om se culcă cu soția tatălui său și descoperă goliciunea tatălui său, să fie dați la moarte amândoi: sângele lor este asupra lor.

¹² Dacă un om se culcă cu nora sa să fie dați la moarte amândoi: au făcut o ticăloșie; sângele lor este asupra lor.

¹³ Dacă un bărbat se culcă cu un bărbat cum s-ar culca cu o femeie, să fie dați la moarte amândoi: au făcut un lucru abominabil. Sângele lor este asupra lor.

¹⁴ Dacă un om ia o soție și pe mama ei, este o nelegiuire: să-i ardă în foc pe el și pe ele ca nelegiuirea aceasta să nu fie în mijlocul vostru.

¹⁵ Dacă un om aduce în patul său un animal, să fie dat la moarte, iar animalul să-l ucideți.

¹⁶ Dacă o femeie se apropie de un animal ca să se împreuneze cu el, să fie ucisă și femeia și animalul: să fie dați la moarte. Sângele lor este asupra lor.

¹⁷ Dacă un om ia pe sora sa, fiica tatălui său sau fiica mamei lui, dacă îi vede goliciunea și ea o vede pe a lui, este o mișelie; să fie nimiciți sub ochii fiilor poporului lor; el a descoperit goliciunea surorii lui și își va purta vinovăția.

¹⁸ Dacă un om se culcă cu o femeie în timpul ciclului ei și-i descoperă goliciunea, dacă-i descoperă izvorul și ea își descoperă scurgerea sângelui ei, amândoi să fie nimiciți din mijlocul poporului lor.

¹⁹ Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale nici a surorii tatălui tău, căci este descoperită ruda sa de sânge. Ei își vor purta vinovăția.

²⁰ Dacă un om se culcă cu mătușa sa, a descoperit goliciunea unchiului său; își vor purta păcatul: să moară fără copii.

²¹ Dacă un om ia pe soția fratelui său, este o impuritate; a descoperit goliciunea fratelui său: să nu aibă copii.

Îndemnuri finale

²² Să țineți toate legile mele și toate poruncile mele și să le împliniți ca să nu vă verse din gura ei țara în care vă duc ca să locuiți în ea.

²³ Să nu umblați după obiceiurile poporului păgân pe care îl alung dinaintea voastră; căci ei au făcut toate aceste lucruri și m-am dezgustat de ei,

²⁴ și v-am spus: «Voi veți moșteni țara lor și eu v-o voi da ca să o moșteniți: este o țară în care curge lapte și miere». Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru care v-am pus de o parte dintre popoare.

²⁵ Să faceți deosebire între animalele pure și cele impure, între păsările pure și cele impure și să nu vă întinați sufletele cu animale, cu păsări și cu orice se târăște pe pământ pe care v-am învățat să le deosebiți ca impure.

²⁶ Iar voi să-mi fiți sfinți, căci eu, Domnul, sunt sfânt; eu v-am pus de o parte dintre popoare ca să fiți ai mei.

²⁷ Dacă între voi este un om sau o femeie care este necromant sau ghicitor, să fie dat la moarte: să-i ucideți cu pietre. Sângele

lor este asupra lor”.

20.

SFINȚENIA PREOȚILOR

Norme pentru preoți

¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-le preoților, fiilor lui Aaron: «Nimeni să nu se întineze pentru un mort din poporul său,

² în afară de rudele lui cele mai apropiate: mama lui, tatăl lui, fiul lui, fratele lui,

³ și de sora lui care este încă fecioară, stă lângă el și nu este măritată: pentru ea poate să se întineze.

⁴ Un om de vază să nu se întineze în poporul său, profanându-se pe sine.

⁵ [Preoții] să nu-și radă capul, să nu-și tundă colțurile bărbii și să nu-și facă tăieturi pe trup.

⁶ Să fie sfinți pentru Dumnezeu lor și să nu profaneze numele Dumnezeului lor; căci ei sunt cei care aduc Domnului jertfele mistuite prin foc, pâine pentru Dumnezeu lor; [de aceea] să fie sfinți.

⁷ Să nu-și ia de soție o prostituată sau una dezonorată, nici o femeie lăsată de bărbatul ei, căci ei sunt sfinți pentru Dumnezeu lor.

⁸ Să-l consideri sfânt, căci el este cel care prezintă pâine pentru Dumnezeuul tău; el să fie sfânt pentru tine, căci sfânt sunt eu, Domnul, cel care vă sfințește.

⁹ Dacă fiica unui preot se profanează prostituându-se, îl profanează pe tatăl ei: să fie arsă în foc.

Norme pentru marele preot

¹⁰ Cel care este mare preot între frații lui – pe capul căruia a fost turnat untdelemnul ungerii, care a fost consacrat ca să îmbrace veșmintele – să nu-și descopere capul și să nu-și sfâșie veșmintele.

¹¹ Să nu se ducă la niciun mort și să nu se facă impur [nici] pentru tatăl lui, nici pentru mama sa.

¹² Să nu iasă din sanctuar și să nu profaneze sanctuarul Dumnezeului său; căci diademă este untdelemnul ungerii Dumnezeului său. Eu sunt Domnul.

¹³ El să ia de soție o fecioară.

¹⁴ Să nu o ia nici văduvă, nici pe cea lăsată, nici pe cea dezonorată sau prostituată, ci să ia de soție o fecioară din poporul său.

¹⁵ Să nu-și profaneze descendența în poporul său, căci eu sunt Domnul care îl sfințește»”.

Impedimentele pentru preoție

¹⁶ Domnul i-a zis lui Moise:

¹⁷ „Spune-i lui Aaron: «Nimeni din descendența ta din generație în generație care are vreo infirmitate, să nu se apropie să prezinte pâine pentru Dumnezeu lui.

¹⁸ Niciun om cu o infirmitate să nu se apropie, fie orb, fie șchiop, fie desfigurat sau deformat;

¹⁹ nici cel care are piciorul rupt sau mâna ruptă;

²⁰ nici cel ghebos sau pitic, cel cu albeață în ochi, cel care are râie, eczemă sau cel cu părțile bărbătești vătămate.

²¹ Nimeni din descendența lui Aaron, preotul, care are vreo infirmitate, să nu se apropie ca să aducă Domnului jertfe mistuite de foc; are o infirmitate: să nu se apropie ca să prezinte pâine pentru Dumnezeu lui.

²² Din pâinea [prezentată] pentru Dumnezeu lui, fie lucruri preasfinte, fie lucruri sfinte, poate să mănânce.

²³ Dar să nu vină aproape de perdea și nici să nu se apropie de altar, căci are o infirmitate, ca să nu profaneze sanctuarul meu, căci eu sunt Domnul care îi sfințește»”.

²⁴ [Astfel] i-a vorbit Moise lui Aaron și fiilor săi și tuturor fiilor lui Israel.

21.

Consumarea mâncărilor sfinte

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Spune-le lui Aaron și fiilor lui să consacre prin lucrurile sfinte ale fiilor lui Israel și să nu profaneze numele meu cel sfânt. Acestea sunt sfințite pentru mine. Eu sunt Domnul.

³ Spune-le: «Oricine dintre urmașii voștri, din generație în generație, care se apropie de lucrurile sfinte pe care le-au sfințit fiii lui Israel Domnului și care are o impuritate asupra lui, să fie nimic dinaintea mea. Eu sunt Domnul.

⁴ Oricine din seminția lui Aaron care are lepră sau scurgere în sanctuar, să nu mănânce din lucrurile sfinte până nu va fi curat; cel care se atinge de oricine este impur sau de bărbatul care are o scurgere seminală,

⁵ cel care se atinge de o târătoare care îl face impur, sau de un om care îl face impur, oricare ar fi impuritatea lui,

⁶ oricine se va atinge de ele, va fi impur până seara; să nu mănânce din lucrurile sfinte, decât după ce își scaldă trupul în apă;

⁷ după asfințitul soarelui, va fi curat; apoi poate să mănânce din lucrurile sfinte, căci aceasta este hrana lui.

⁸ Să nu mănânce dintr-un cadavru sau dintr-un animal sfâșiat ca să nu devină impur prin ele. Eu sunt Domnul.

⁹ Să țină porunca mea ca să nu poarte asupra sa păcatul și să nu moară din cauza lui pentru că au profanat-o. Eu sunt Domnul care îi sfințește.

Laicii

¹⁰ Străinul să nu mănânce din ceea ce e sfânt; oaspetele preotului și cel tocmit cu ziua să nu mănânce ceea ce este sfânt.

¹¹ Preotul care a cumpărat un sclav cu banii săi, acesta poate să mănânce și cel care s-a născut în casa lui pot să mănânce din pâinea lui.

¹² Fiica unui preot, măritată cu un străin, să nu mănânce din lucrurile sfinte aduse ca dar ridicat.

¹³ Dar fiica unui preot care e văduvă sau lăsată de bărbat fără să aibă copii și care se întoarce la casa tatălui său, ca în tinerețea ei, poate să mănânce din pâinea tatălui ei. Dar niciun străin să nu mănânce din ea.

¹⁴ Cineva care mănâncă ceva sfânt din greșeală, să plătească preotului lucrul sfânt și să adauge o cincime.

¹⁵ Să nu profaneze lucrurile sfinte ale fiilor lui Israel pe care le-au adus ca dar ridicat Domnului;

¹⁶ ei vor face să poarte asupra lor vinovăția păcatului că au mâncat din lucrurile lor sfinte: eu sunt Domnul care îi sfințește»”.

Norme referitoare la animalele jertfite

¹⁷ Domnul i-a vorbit lui Moise:

¹⁸ „Spune-le lui Aaron și fiilor lui și tuturor fiilor lui Israel: «Oricine din casa lui Israel sau dintre străinii din Israel care aduce darul său pentru orice vot sau orice dar voluntar Domnului ca ardere de tot,

¹⁹ ca să fiți plăcuți, [să aducă] un animal de parte bărbătească fără cusur dintre boi, oi sau capre.

²⁰ Să nu aduceți niciuna care să aibă vreo infirmitate, căci nu veți fi plăcuți.

²¹ Oricine aduce Domnului o jertfă pentru împăcare – pentru împlinirea unui vot sau un dar voluntar – din cireadă sau din turmă, să fie fără cusur ca să fie plăcut: să nu aibă nicio infirmitate.

- ²² Să nu aduceți Domnului niciun [animal] orb, șchiop, mutilat, cu bube, râie sau eczeme; din acestea să nu aduceți Domnului pe altar ca jertfă mistuită de foc.
- ²³ Un bou sau o oaie deformați sau desfigurați poți să aduci ca dar voluntar, dar ca vot nu va fi plăcut.
- ²⁴ Să nu aduceți Domnului un [animal] cu părțile bărbătești strivite, sfărâmate, smulse sau tăiate; în țara voastră să nu faceți [așa ceva].
- ²⁵ Din mâna celui străin să nu aduceți jertfă Dumnezeului vostru din toate acestea: căci sunt cu defecte, au infirmități și nu sunt primite»”.
- ²⁶ Domnul i-a zis lui Moise:
- ²⁷ „Vițelul, mielul sau iedul, când se naște, să rămână șapte zile cu mama lui; în ziua a opta și după aceea, este primit ca dar oferit prin foc Domnului.
- ²⁸ Să nu înjunghiați vaca sau oaia cu fătul ei în aceeași zi.
- ²⁹ Când aduceți Domnului o jertfă de laudă, s-o aduceți ca să fie primită.
- ³⁰ Să se mănânce în aceeași zi și să nu lăsați nimic din ea până dimineață. Eu sunt Domnul.
- ³¹ Să țineți poruncile mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul.
- ³² Să nu profanați numele meu cel sfânt ca să fiu sfințit în mijlocul fiilor lui Israel. Eu sunt Domnul care vă sfințește,
- ³³ care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeul vostru. Eu sunt Domnul»”.

22.

RITUALUL SĂRBĂTORILOR

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: «Sărbătorile Domnului pe care le veți vesti, sunt adunări sfinte: iată, ele sunt sărbătorile mele.

a) *sabatul*

³ Șase zile să lucrați; iar ziua a șaptea este sabbat, zi de odihnă și de adunare sfântă. Să nu faceți nicio lucrare: este sărbătoarea Domnului în toate locurile unde veți locui.

⁴ Iată sărbătorile Domnului cu adunări sfinte pe care să le vestiți la timpurile lor hotărâte.

b) *Paștele și azimele*

⁵ În luna întâi, în ziua a paisprezecea a lunii, seara, este paștele Domnului.

⁶ În ziua a cincisprezecea a lunii acesteia, este sărbătoarea azimelor pentru Domnul; timp de șapte zile să mâncați azime.

⁷ În ziua întâi să aveți o adunare sfântă: să nu faceți nici o muncă servilă.

⁸ Să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc timp de șapte zile. În ziua a șaptea să fie o adunare sfântă: să nu faceți nicio muncă servilă»”.

c) *primul snop*

⁹ Domnul i-a zis lui Moise:

¹⁰ „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: «Când veți intra în țara pe care eu v-o dau și veți secera holdele ei, să aduceți la preot un snop, primul rod al secerișului vostru.

¹¹ Să legene snopul înaintea Domnului, ca să fiți plăcuți; a doua zi după sabbat să-l legene preotul.

¹² În ziua când veți legăna snopul, să aduceți, ca ardere de tot Domnului, un miel de un an fără cusur;

¹³ [să adăugați] ca ofrandă două zecimi [de *efā*] de făină aleasă, frământată cu untdelemn, jertfă prin foc Domnului, mireasmă plăcută, și o jertfă de băutură de un sfert de *hin* de vin.

¹⁴ Să nu mâncați nici pâine, nici boabe prăjite, nici boabe crude, până în ziua aceasta, până când veți aduce dar pentru Dumnezeu vostru. Este o lege veșnică din generație în generație, în toate locurile unde veți locui.

d) sărbătoarea săptămânilor

¹⁵ Din ziua a doua după sabbat, din ziua în care ați adus snopul ca dar legănat, să numărați șapte săptămâni întregi.

¹⁶ Până în ziua următoare a săptămânii a șaptea, să numărați cincizeci de zile; atunci să aduceți o nouă ofrandă Domnului.

¹⁷ Să aduceți din locuințele voastre două pâini ca dar legănat; să fie făcute din două zecimi [de *efā*] de făină aleasă și coapte cu aluat: sunt cele dintâi roade pentru Domnul.

¹⁸ Să aduceți împreună cu pâinile șapte miei de un an fără cusur, un vițel și doi berbeci: să fie ardere de tot pentru Domnul cu ofranda lor și cu jertfa lor de băutură. Este jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului.

¹⁹ Să aduceți și un țap ca jertfă pentru păcat și doi miei de un an ca jertfă de împăcare.

²⁰ Preotul să legene cele două pâini din primele roade ca dar legănat Domnului împreună cu cei doi miei: ele sunt consacrate Domnului [și sunt] ale preotului.

²¹ În aceeași zi, să vestiți: «este o adunare sfântă pentru voi»; să nu faceți nicio muncă servilă. Este o lege veșnică oriunde veți locui, din generație în generație.

²² Când veți secera holdele țării voastre, să nu seceri colțul câmpului tău și să nu aduni ce rămâne de la secerișul tău. Să le lași săracului și străinului. Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru».

e) luna nouă din luna a șaptea

²³ Domnul i-a zis lui Moise:

²⁴ „Spune-le fiilor lui Israel: «În luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți o zi de odihnă, zi de amintire și de aclamație, cu o adunare sfântă.

²⁵ Să nu faceți nicio muncă servilă și să aduceți jertfă prin foc Domnului».

f) ziua ispășirii

²⁶ Domnul i-a zis lui Moise:

²⁷ „În ziua a zecea a acestei luni a șaptea, este ziua ispășirii: să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele și să aduceți jertfă prin foc Domnului.

²⁸ Să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea căci este ziua ispășirii, ca să se facă ispășire pentru voi înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

²⁹ Oricine nu se smerește în ziua aceea, să fie nimicit din poporul său.

³⁰ Și oricine va face vreo lucrare în ziua aceea îl voi nimici din mijlocul poporului său.

³¹ Să nu faceți nici o lucrare. Este o lege veșnică din generație în generație, în toate locurile în care veți locui.

³² Aceasta să fie pentru voi zi de sărbătoare, zi de odihnă: să vă smeriți sufletele; în ziua a noua a lunii, din seara [aceasta] până în seara următoare, să faceți sărbătoarea voastră».

g) sărbătoarea corturilor

³³ Domnul i-a zis lui Moise:

³⁴ „Spune-le fiilor lui Israel: «În ziua a cincisprezecea a acestei a șaptea luni, este sărbătoarea corturilor pentru Domnul, timp de șapte zile.

³⁵ În prima zi să fie o adunare sfântă și să nu faceți nici o muncă servilă.

³⁶ Timp de șapte zile, să aduceți Domnului jertfă prin foc. A opta zi să aveți o adunare sfântă și să aduceți Domnului jertfă prin foc; este zi de adunare de sărbătoare: să nu faceți nicio muncă servilă.

³⁷ Acestea sunt sărbătorile Domnului în care să vestiți adunări sfinte ca să fie aduse Domnului jertfe prin foc, ardere de tot, ofrande, sacrificii și jertfe de băutură, fiecare la ziua hotărâtă,

³⁸ în afară de sabbaturile Domnului, în afară de ofertele voastre, de voturile voastre și de darurile voastre de bunăvoie pe care le

aduceți Domnului.

³⁹ Dar în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, când veți strânge roadele țării, să faceți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintâi zi să fie zi de odihnă și a opta să fie zi de odihnă.

⁴⁰ În prima zi să luați fructe din pomii cei frumoși, ramuri de palmieri, ramuri de copaci stufoși și de sălcii de râu și să vă bucurați înaintea Domnului Dumnezeului vostru timp de șapte zile.

⁴¹ Să o țineți ca sărbătoare a Domnului timp de șapte zile pe an. Este o lege veșnică din generație în generație. În luna a șaptea să o sărbătoriți.

⁴² Timp de șapte zile să locuiți în corturi; toți băștinașii din Israel să locuiască în corturi

⁴³ pentru ca urmașii voștri să știe că i-am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, după ce i-am scos din țara Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru»”.

⁴⁴ Moise le-a spus fiilor lui Israel [care sunt] sărbătorile hotărâte de Domnul.

23.

Prescripții rituale complementare

a) candelabrul

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise:

² „Poruncește fiilor lui Israel să-ți aducă untdelemn de măsline curat și limpede pentru candelabru ca să lumineze fără încetare.

³ Aaron să-l așeze în cortul întâlnirii, în afara perdelei mărturie; va fi mereu înaintea Domnului, de seara până dimineața. Este o lege veșnică din generație în generație.

⁴ Să așeze candelarele în candelabrul curat înaintea Domnului, întotdeauna.

b) pâinile punerii înaintea

⁵ Să iei făină aleasă și să faci din ea douăsprezece turte; fiecare turtă să fie făcută din două zecimi de [efă].

⁶ Să le pui pe două șiruri, câte șase pe fiecare șir, pe masa curată, înaintea Domnului.

⁷ Peste fiecare șir să pui tămâie curată și să fie pâine a aducerii aminte, jertfă prin foc pentru Domnul.

⁸ În fiecare zi de sabat să fie puse [aceste pâini] înaintea Domnului, neîncetat, din partea fiilor lui Israel. Este o alianță veșnică.

⁹ [Pâinile] să fie ale lui Aaron și ale fiilor lui și să le mănânce într-un loc sfânt; căci sunt pentru ei un lucru preasfânt, din jertfele prin foc pentru Domnul. Este lege veșnică.

c) blasfemia și legea talionului

¹⁰ Fiul unei femei israelite – al unui bărbat egiptean – a ieșit în mijlocul fiilor lui Israel și s-a certat în tabără cu un bărbat israelit.

¹¹ Fiul femeii israelite a rostit blasfemie și a blestemat Numele [lui Dumnezeu]. L-au adus la Moise. Mama lui se numea Șelomit, fiica lui Dibri, din tribul lui Dan.

¹² L-au aruncat în temniță, ca să ia o hotărâre după cuvântul Domnului”.

¹³ Domnul i-a zis lui Moise:

¹⁴ „Scoate-l în afara taberei pe cel care a blestemat; toți cei care l-au auzit, să-și pună mâinile pe capul lui și toată adunarea să-l ucidă cu pietre”.

¹⁵ Spune-le fiilor lui Israel: „Oricine îl blestemă pe Dumnezeul lui, își va purta păcatul.

¹⁶ Oricine rostește blasfemie împotriva Numelui Domnului, să fie dat la moarte: toată adunarea să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie băștinaș, când rostește blasfemie împotriva Numelui, să moară.

¹⁷ Oricine lovește un alt om, să fie dat la moarte.

¹⁸ Oricine lovește un animal, să plătească viață pentru viață.

- ¹⁹ Oricine provoacă o infirmitate aproapelui său să i se facă așa cum a făcut el:
- ²⁰ frântură pentru frântură, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; după cum a provocat infirmitate în cineva, la fel să i se facă.
- ²¹ Oricine lovește un animal, să-l plătească; dar oricine lovește un om, să fie dat la moarte.
- ²² Să aveți aceeași lege pentru străin ca și pentru băștinaș; căci eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru”.
- ²³ Moise le-a vorbit fiilor lui Israel; l-au scos în afara taberei pe cel ce blestemase și l-au ucis cu pietre. Fiii lui Israel au făcut așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

24.

Anul sabatic

- ¹ Domnul i-a zis lui Moise pe muntele Sinai:
- ² „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Când veți intra în țara pe care eu v-o dau, pământul să se odihnească; să fie odihnă în cinstea Domnului.
- ³ Timp de șase ani să-ți semeni ogorul și timp de șase ani să-ți tai via și să strângi roadele.
- ⁴ Dar anul al șaptelea să fie sabat, timp de odihnă pentru pământ, odihnă în cinstea Domnului: să nu-ți semeni ogorul și să nu-ți tai via.
- ⁵ Să nu seceri ce va crește din boabele căzute de la seceriș și să nu culegi strugurii din via ta netăiată: să fie un an de odihnă pentru pământ.
- ⁶ [Acestea] să fie pentru voi, în timpul odihnei pământului, ca hrană: pentru tine, pentru slujitorul tău, pentru slujitoarea ta, pentru cel tocmnit cu ziua și pentru străinul care locuiește cu tine;
- ⁷ pentru animalele tale, pentru animalele sălbatice din țara ta: toate roadele să fie ca hrană.

Anul jubiliar

- ⁸ Să numeri șapte săptămâni de ani, de șapte ori șapte ani și zilele acestor șapte săptămâni de ani vor fi patruzeci și nouă de ani.
- ⁹ Să faci să sune trâmbița răsunătoare în luna a șaptea, în ziua a zecea a lunii, în Ziua Ispășirii să sunați cu trâmbița în toată țara voastră.
- ¹⁰ Să consacrați anul al cincizecilea și să vestiți libertatea în țară pentru toți locuitorii ei: să fie pentru voi an jubiliar; fiecare din voi să-și primească înapoi proprietatea și fiecare să se întoarcă în familia lui.
- ¹¹ Anul al cincizecilea să fie pentru voi an jubiliar: să nu semănați, să nu secerați ceea ce crește de la sine și să nu culegeți via netăiată.
- ¹² Este jubileu: să fie sfânt pentru voi. Să mâncați din roadele câmpului.
- ¹³ În acest an jubiliar, fiecare să se întoarcă la proprietatea lui.
- ¹⁴ Dacă vindeți ceva aproapelui vostru sau dacă cumpărați ceva din mâna aproapelui vostru, nimeni să nu-l înșele pe fratele lui.
- ¹⁵ Să cumperi de la aproapele tău numărând anii după anul jubiliar, iar el să-ți vândă numărând anii de rod.
- ¹⁶ Cu cât vor fi mai mulți ani, cu atât să ridici prețul; și cu cât vor fi mai puțini ani, cu atât să-l scazi; căci el îți vinde numărul [anilor de] rod.
- ¹⁷ Nimeni să nu-l înșele pe aproapele lui și să te temi de Dumnezeuul tău; căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.
- ¹⁸ Să împliniți legile mele, să țineți poruncile mele și să le împliniți și veți locui în țară în siguranță.
- ¹⁹ Țara își va da rodul, veți mânca din el și vă veți sătura și veți locui fără frică în ea.
- ²⁰ Dacă veți zice: «Ce vom mânca în anul al șaptelea, fiindcă nu vom semăna și nu vom strânge roadele noastre?».

²¹ Vă voi da binecuvântarea mea în anul al șaselea și [țara] va da roade pentru trei ani.

²² Veți semăna în anul al optulea și veți mânca din roadele vechi; până în al nouălea an, până vor veni roadele ei, veți mânca din cele vechi.

Răscumpărarea proprietății

²³ Pământul să nu fie vândut definitiv; căci țara este a mea, iar voi sunteți străini și oaspeți ai mei.

²⁴ În toată țara pe care o aveți în stăpânire, să dați drept de răscumpărare pentru pământ.

²⁵ Dacă fratele tău devine sărac și vinde din proprietatea lui, să vină răscumpărătorul său, adică ruda sa, și să răscumpere ceea ce a vândut fratele lui.

²⁶ Dacă un om nu are răscumpărător și-i dă mâna pentru că a găsit prețul răscumpărării sale,

²⁷ să calculeze anii de la vânzarea lui, și ceea ce va trece peste să înapoieze omului căruia i-l vânduse și să se întoarcă la proprietatea lui.

²⁸ Dacă mâna lui nu a găsit destul ca să-i dea înapoi, atunci ceea ce a vândut să rămână în mâna cumpărătorului până la anul jubiliar. În anul jubiliar să iasă și să se întoarcă la proprietatea lui.

²⁹ Dacă cineva vinde o casă de locuit într-o cetate cu ziduri, să aibă drept de răscumpărare până la împlinirea unui an de la vânzare; dreptul lui de răscumpărare este limitat.

³⁰ Dar dacă această casă care este într-o cetate cu ziduri, nu este răscumpărată înainte de împlinirea unui an întreg, ea va rămâne definitiv a cumpărătorului, din generație în generație; nu va ieși în anul jubiliar.

³¹ Casele din sate care nu sunt înconjurate cu ziduri să fie considerate ca și câmpii din țară: ele vor putea fi răscumpărate și [cumpărătorul] va ieși [din ele] în anul jubiliar.

³² Cât privește cetățile leviților și casele din cetățile proprietăților lor, leviții să aibă drept de răscumpărare pentru totdeauna.

³³ Dacă cineva va răscumpăra de la unul dintre leviți, casa vândută în cetatea proprietății lui să fie eliberată în anul jubiliar deoarece casele din cetățile leviților sunt proprietatea lor în mijlocul fiilor lui Israel.

³⁴ Câmpul din jurul cetăților lor să nu se vândă pentru că este proprietatea lor pentru totdeauna.

Răscumpărarea persoanelor

³⁵ Dacă fratele tău devine sărac și-i slăbește mâna lângă tine, să-l sprijini, fie ca străin, fie ca oaspete, ca să trăiască împreună cu tine.

³⁶ Să nu iei de la el nici dobândă și nici camătă: să te temi de Dumnezeuul tău ca fratele tău să trăiască împreună cu tine.

³⁷ Să nu-i dai banii tăi cu dobândă și să nu-i dai mâncarea ta cu camătă.

³⁸ Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru care v-am scos din țara Egiptului ca să vă dau țara Canaanului ca să fiu Dumnezeuul vostru.

³⁹ Dacă fratele tău devine sărac lângă tine și se vinde ție, să nu-l pui să-ți facă muncă de sclav.

⁴⁰ Dar să fie la tine ca un om tocmit cu ziua, ca un oaspete; să muncească cu tine până la anul jubiliar.

⁴¹ Atunci să iasă de la tine, el și fiii lui care sunt cu el, și să se întoarcă la familia sa și să se întoarcă la proprietatea părinților săi.

⁴² Căci ei sunt slujitorii mei pe care i-am scos din țara Egiptului; să nu fie vânduți cum se vând sclavii.

⁴³ Să nu-l stăpânești cu severitate, dar să te temi de Dumnezeuul tău.

⁴⁴ Dacă vrei să ai sclavi și slave dintre popoarele care vă înconjoară, dintre ele să cumperi sclavi și slave.

⁴⁵ Chiar și dintre fiii străinilor oaspeți la voi, dintre ei puteți să cumpărați și din familia lor care este cu voi, [dintre fiii] pe care i-au născut în țara voastră, și ei vor fi proprietatea voastră.

- ⁴⁶ Să-i lăsați moștenire fiilor voștri care vin după voi ca pe o moștenire a proprietății; pe ei să-i faceți sclavii voștri pentru totdeauna. Dar pe frații voștri, fiii lui Israel, să nu vă stăpâniți cu severitate unul pe celălalt.
- ⁴⁷ Dacă un străin sau un oaspete devine bogat iar fratele tău devine sărac lângă el și se vinde străinului care locuiește la tine sau vreunui din familia străinului,
- ⁴⁸ după ce s-a vândut, să aibă dreptul de răscumpărare: unul dintre frații lui să poată să-l răscumpere:
- ⁴⁹ unchiul lui sau fiul unchiului lui, sau îl poate răscumpăra cineva care este ruda lui de sânge din familia lui; sau dacă îi dă mâna, se poate răscumpăra singur.
- ⁵⁰ Să calculeze împreună cu cel care l-a cumpărat, începând de la anul în care s-a vândut până la anul jubiliar; iar prețul vânzării sale să fie potrivit cu numărul anilor, al zilelor unui muncitor tocmnit care este la el.
- ⁵¹ Dacă mai sunt încă mulți ani în fața lor, va plăti răscumpărarea după prețul cu care a fost cumpărat;
- ⁵² dacă mai rămân puțini ani până la anul jubiliar, să calculeze și să-și înapoieze răscumpărarea potrivit cu numărul anilor [care au rămas].
- ⁵³ Să fie la el ca un muncitor tocmnit cu anul; și acela la care va fi să nu-l stăpânească cu severitate înaintea ochilor tăi.
- ⁵⁴ Iar dacă nu este răscumpărat în niciunul dintre aceste feluri, să iasă de la el în anul jubiliar, el și fiii lui care sunt cu el.
- ⁵⁵ Căci fiii lui Israel sunt slujitorii mei; ei sunt slujitorii mei pe care i-am scos din țara Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

25.

Rezumat. Concluzii

- ¹ Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați chip cioplit sau stele; să nu puneți în țara voastră nici o piatră sculptată ca să vă închinați înaintea ei; căci eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.
- ² Să țineți sabaturile mele și să cinstiți sanctuarul meu. Eu sunt Domnul.

Binecuvântări

- ³ Dacă veți umbla după legile mele, dacă veți păzi poruncile mele și le veți împlini,
- ⁴ vă voi da ploaie la timpul potrivit, pământul își va da roadele sale și pomii câmpului vor da fructele lor.
- ⁵ Treieratul vostru va ține până la culesul viilor și culesul viilor va ține până la semănat; veți mânca pâinea voastră până la săturate și veți locui în siguranță în țara voastră.
- ⁶ Voi da pace în țară, vă veți culca și nu va fi cine să vă sperie; voi face să piară din țară animalele sălbatice și sabia nu va trece prin țara voastră.
- ⁷ Îi veți urmări pe dușmanii voștri și ei vor cădea [uciși] de sabie înaintea voastră.
- ⁸ Cinci dintre voi vor urmări o sută și o sută dintre voi vor urmări zece mii și dușmanii voștri vor cădea [uciși] de sabie înaintea voastră.
- ⁹ Mă voi întoarce spre voi, vă voi face rodnici și vă voi înmulți și voi întări legământul meu cu voi.
- ¹⁰ Veți mânca din [roadele] vechi și veți scoate pe cele vechi ca să faceți loc celor noi.
- ¹¹ Voi așeza sanctuarul meu în mijlocul vostru și nu vă voi disprețui.
- ¹² Voi umbla în mijlocul vostru; eu voi fi Dumnezeuul vostru și voi veți fi poporul meu.
- ¹³ Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru care v-am scos din țara Egiptului ca să nu fiți sclavii lor; am rupt legăturile jugului vostru și v-am făcut să mergeți cu capul ridicat.

Blesteme

- ¹⁴ Dar dacă nu mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci,
- ¹⁵ dacă nesocotiți hotărârile mele și dacă veți disprețui legile mele așa încât să nu împliniți toate poruncile mele și să rupeți legământul meu,
- ¹⁶ iată ce vă voi face: voi trimite peste voi teroarea, tuberculoza și febra care vă vor secătui ochii și vă vor istovi sufletul; veți semăna în zadar căci o vor mânca dușmanii voștri.
- ¹⁷ Îmi voi întoarce fața împotriva voastră, veți fi înfrânți înaintea dușmanilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor subjuga și veți fugi fără să fiți urmăriți.
- ¹⁸ Și dacă, cu toate acestea, nu mă veți asculta, vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre.
- ¹⁹ Voi frânge mândria puterii voastre, voi face să fie cerul vostru de fier și pământul vostru de bronz.
- ²⁰ Puterea voastră se va consuma fără folos: pământul vostru nu-și va da roadele și pomii țării nu-și vor da fructele.
- ²¹ Dacă veți umbla împotriva mea și nu veți binevoi să mă ascultați, voi înmulți înșeptit plăgile asupra voastră, după păcatele voastre.
- ²² Voi trimite împotriva voastră animalele sălbatice ale câmpului care vă vor lăsa fără copii și vă vor nimici vitele, vă vor împușina și drumurile voastre vor rămâne pustii.
- ²³ Dacă prin acestea nu vă veți îndrepta spre mine și dacă veți umbla împotriva mea,
- ²⁴ voi umbla și eu împotriva voastră și vă voi lovi înșeptit pentru păcatele voastre.
- ²⁵ Voi face să vină împotriva voastră sabie care să răzbune legământului meu; iar când vă veți aduna în cetățile voastre, voi trimite ciurma în mijlocul vostru și veți fi dați în mâinile dușmanului.
- ²⁶ Când vă voi priva de pâine, zece femei vă vor coace pâine într-un singur cuptor și vi se va da pâine cu cântarul; veți mânca, dar nu vă veți sătura.
- ²⁷ Și dacă, prin acestea, nu mă veți asculta și veți umbla împotriva mea,
- ²⁸ voi umbla și eu cu mânie împotriva voastră și vă voi corecta și eu înșeptit pentru păcatele voastre.
- ²⁹ Veți mânca pâină și carnea fiilor voștri, veți mânca pâină și carnea fiicelor voastre.
- ³⁰ Voi distruge înălțimile voastre, voi dărâma stâlpii voștri, voi pune cadavrele voastre peste cadavrele idolilor voștri și vă voi disprețui.
- ³¹ Voi da cetățile voastre ruinării, voi pustii sanctuarele voastre și nu voi mirosi miresmele voastre.
- ³² Eu voi pustii țara iar dușmanii voștri care locuiesc în ea vor încremeni.
- ³³ Vă voi împrăștia printre neamuri și voi scoate sabia în urma voastră. Țara voastră va fi pustiită și cetățile voastre vor deveni ruine.
- ³⁴ Atunci țara se va bucura de sabaturile ei pe tot timpul cât va fi pustiită și voi veți fi în țara dușmanilor voștri; atunci țara se va odihni și se va bucura de sabaturile ei.
- ³⁵ Tot timpul cât va fi pustiită va avea odihna pe care n-o avusese în sabaturile voastre când o locuiați.
- ³⁶ Celor care vor rămâne dintre voi, le voi pune slăbiciune în inimă în țările dușmanilor lor și foșnetul unei frunze care cade îi va urmări și vor fugi ca și cum ar fugi de sabie și vor cădea când nimeni nu-i va urmări.
- ³⁷ Vor cădea unul peste altul ca înaintea sabiei fără să fie urmăriți; și nu veți putea sta în fața dușmanilor voștri.
- ³⁸ Veți pieri printre neamuri și vă va devora țara vrăjmașilor voștri.
- ³⁹ Iar cei care vor rămâne dintre voi, vor putezi în nelegiuirea lor în țările dușmanilor lor; chiar și nelegiuirea părinților lor îi va face să putrezească.

Perspective de convertire

- ⁴⁰ Își vor mărturisi nelegiuirea lor și nelegiuirea părinților lor prin infidelitatea lor față de mine și pentru că au umblat împotriva mea cu dispreț

⁴¹ și eu am umblat împotriva lor cu dispreț și i-am adus în țara dușmanilor lor. Atunci inima lor netăiată împrejur se va smeri și vor ispăși nelegiuirea lor.

⁴² Îmi voi aminti de legământul meu cu Iacob, de legământul meu cu Isaac și de legământul meu cu Abraham și îmi voi aminti de țară.

⁴³ Țara însă va fi părăsită de ei și se va bucura de sabaturile ei cât timp este pustiită de ei; și ei vor ispăși nelegiuirea lor pentru că au nesocotit poruncile mele și au disprețuit hotărârile mele.

⁴⁴ Chiar atunci când vor fi în țara dușmanilor lor nu-i voi disprețui și nu-i voi urî ca să-i nimicesc de tot și să rup legământul meu cu ei pentru că eu sunt Domnul Dumnezeul lor.

⁴⁵ Îmi voi aminti pentru ei de legământul de la început prin care i-am scos din țara Egiptului, în ochii popoarelor, ca să fiu Dumnezeul lor. Eu sunt Domnul”.

⁴⁶ Acestea sunt hotărârile, poruncile și legile pe care le-a stabilit Domnul între el și fiii lui Israel pe muntele Sinai, prin Moise.

26.

APENDICE

Tarife și evaluări

a) persoane

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Vorbește fiilor lui Israel și spune-le: «Când cineva face un vot special, să-i consideri persoane ale Domnului.

³ Aprecierea ta să fie: pentru un bărbat de la douăzeci de ani până la șaiszeci de ani, aprecierea ta să fie de cincizeci de sicli de argint, după siclul sanctuarului.

⁴ Pentru o femeie, aprecierea ta să fie de treizeci de sicli.

⁵ Pentru cineva de la cinci la douăzeci de ani, aprecierea ta să fie de douăzeci de sicli pentru un băiat și de zece sicli pentru o fată.

⁶ Pentru cineva de la o lună până la cinci ani, aprecierea ta să fie de cinci sicli de argint pentru un băiat și de trei sicli de argint pentru o fată.

⁷ Pentru cineva de la șaiszeci de ani în sus, aprecierea ta să fie de cincisprezece sicli pentru un bărbat și de zece sicli pentru o femeie.

⁸ Dacă este mai sărac decât aprecierea ta, să stea în fața preotului și preotul să îl aprecieze pe cel care a făcut votul după cât îi dă mâna acestuia.

b) animalele

⁹ Dacă este un animal dintre cele care sunt aduse ca dar Domnului, tot ce se aduce din el Domnului este sfânt.

¹⁰ Nu-l vor schimba și nu-l vor înlocui, bun pentru rău sau rău pentru bun; dacă totuși se va înlocui un animal cu un alt animal, atunci el și cel înlocuit să fie sfinți.

¹¹ Dacă este un animal impur din care nu se aduce dar Domnului, să se aducă animalul înaintea preotului.

¹² Preotul să-l aprecieze dacă este bun sau rău: așa cum este aprecierea preotului, așa să fie.

¹³ Dacă cineva vrea să-l răscumpere, să adauge o cincime la aprecierea ta.

c) casele

¹⁴ Dacă cineva își consacră casa Domnului, este sfântă pentru Domnul; preotul să-i facă aprecierea dacă este bună sau rea și așa cum a apreciat-o preotul, așa să rămână.

¹⁵ Dacă cel ce și-a consacrat Domnului casa vrea s-o răscumpere, să adauge o cincime la prețul aprecierii tale, și va fi a lui.

d) *ogoare*

- ¹⁶ Dacă cineva consacră Domnului din câmpul proprietății lui, aprecierea ta să fie după sămânța lui: un *omer* de orz pentru cincizeci de sicli de argint.
- ¹⁷ Dacă își consacră câmpul din anul jubiliar, să rămână după aprecierea ta;
- ¹⁸ dar dacă își consacră câmpul după jubileu, preotul să-i calculeze prețul după anii care au mai rămas până la anul jubiliar și să-l scadă după aprecierea ta.
- ¹⁹ Dacă cel care și-a consacrat Domnului câmpul vrea să-l răscumpere, să adauge o cincime la prețul aprecierii tale și să-i rămână lui.
- ²⁰ Dacă nu-și răscumpără câmpul și dacă îl vinde altui om, nu va mai putea fi răscumpărat.
- ²¹ Când va ieși [cumpărătorul] din el în anul jubiliar, câmpul este consacrat Domnului, ca parte pentru preot: să fie proprietatea lui.
- ²² Dacă cineva consacră Domnului un câmp pe care l-a cumpărat dar care nu face parte din câmpul proprietății lui,
- ²³ preotul să calculeze prețul aprecierii tale până la anul jubiliar și să dea aprecierea ta în acea zi ca lucru sfânt pentru Domnul.
- ²⁴ În anul jubiliar, câmpul să se întoarcă la cel de la care a fost cumpărat câmpul și din a cărui proprietate făcea parte pământul.
- ²⁵ Orice apreciere a ta să fie după siclul sanctuarului; siclul să fie de douăzeci de *ghere*.

Reguli speciale pentru răscumpărare

a) *răscumpărarea primilor născuți*

- ²⁶ Întâiul născut dintre animale care aparține Domnului, nimeni să nu-l consacre: fie că este bou sau oaie, este al Domnului.
- ²⁷ Dacă este un animal impur, să-l răscumpere după apreciere ta și să adauge o cincime; dacă nu este răscumpărat, să fie vândut după aprecierea ta.

b) *anatema*

- ²⁸ Niciun dar închinat pe care îl va închina cineva Domnului din tot ce are el, de la om până la animal, sau din câmpul proprietății lui, să nu fie vândut, nici răscumpărat: orice lucru închinat este preasfânt pentru Domnul.
- ²⁹ Niciun om închinat Domnului nu va putea fi răscumpărat, ci să fie dat la moarte.

c) *zeciuiala*

- ³⁰ Orice zeciuială din pământ, din sămânța pământului, din roadele pomilor, este a Domnului; este un lucru sfânt pentru Domnul.
- ³¹ Dacă cineva vrea să răscumpere din zeciuiala lui, să adauge o cincime.
- ³² Orice zeciuială din cireadă și din turmă, din tot ce trece sub toiag, zeciuiala să fie sfântă pentru Domnul.
- ³³ Să nu se aleagă între animalul bun și cel rău și să nu se înlocuiască; dacă se înlocuiește unul cu celălalt, atunci și unul și celălalt sunt sfinte: nu pot fi răscumpărate»”.
- ³⁴ Acestea sunt poruncile pe care le-a dat Domnul lui Moise pentru fiii lui Israel pe muntele Sinai.